

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowski-go**; **Pasaż Hausmanna 1. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterocrotni i miesięczni za dopłatą pierwsz 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 10 ct. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską” wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem” za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

(Prenumeratę miejscową przyjmuje Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — prenumeratę zamiejscową upraszamy nadsyłać wprost do Administracyi *Gazety Lwowskiej*).

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8 kwietnia b. r. zamianować najmiłościwiej posła na sejm, dr. Aloisgo Pajera, Marszałkiem krajowym w uksiążęconem hrabstwie Gorycy i Gradyski.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23

marca b. r. zezwolić najmiłościwiej c. i k. wicekonsulowi dr. Remigiuszowi Kwiatkowskiemu przyjąć i nosić nadany mu cesarsko-ottomański order „Medjidje” czwartej klasy.

P. Minister sprawiedliwości zamianował auskultanta Lucyana Maryana Zoellnera adjuntem sądowym w Liskach.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów nadała posady:

A. Pocztmistrzów:

W Wielkich Oczach Stanisławowi Ciszewskiemu, ekspedjentowi pocztowemu z Rudnik; w Dolinie Feliksowi Manasterskiemu, pocztmistrzowi z Kołędzian; w Zwierzynie ekspedytorem pocztowemu Henrykowi Krzanowiczowi.

B. Ekspedjentów pocztowych:

W Bojanowie, ekspedytorem pocztowemu Kazimierzowi Tresze; w Worochcie, emerytowanemu kapitanowi i ekspedytorem pocztowemu Ernestowi Salomonowi de Friedberg; w Jodłowej, ekspedytorem pocztowej Ludwice Moszczańskiej; w Jasionce, Janowi Karczmarczykowi, emerytowanemu komendantowi posterunku żandarmeryi; w Zabierzowie koło Niepołomic, Józefowi Weissowi, emerytowanemu komendantowi posterunku żandarmeryi; w Radawie, Szymonowi Sternowi; w Olszanach, Maryi Miazga; w Uszwu, ekspedytorem pocztowej Idzie Ellnain; w Bogumiłowicach, ekspedytorem pocztowemu, Władysławowi Dobrzańskiemu; w Uścieczku ekspedytorem pocztowemu Ignacemu Znamierskiemu; w Psarach na dworcu, naczelnikowi stacyi

Stanisławowi Piaseckiemu; w Jezierzach obok Buczacza, Antoniemu Koszakowi, ekspedytorem pocztowemu w Baginsbergu; w Trzcinicy na dworcu, naczelnikowi stacyi Józefowi Jaroszowi; w Niegowcach, Amelii Rossowskiej; w Bruśniku nowym, Zofii Ligiezinie; w Dublanach, Edmundowi Hohenauerowi, emerytowanemu starszemu zarządcy pocztowemu; w Grabinach na dworcu, naczelnikowi stacyi Wincentemu Podgornemu; w Buczkowicach, Sewerynie Wiczyńskiej; w Toustobabach, Michalinie Fiala; w Ptaszkowej na dworcu, naczelnikowi stacyi Ludwikowi Rewakowiczowi; w Bednarowie na dworcu, naczelnikowi stacyi Wincentemu Loeglerowi; w Woli justowskiej, ekspedytorem pocztowemu Stanisławowi Grodeckiemu; w Woli zarczyckiej, ekspedytorem pocztowemu Gwałbertowi Kruczkowi; w Stryzowie na dworcu, naczelnikowi stacyi Wojciechowi Ziembie; w Nowej grobli na dworcu, naczelnikowi stacyi Władysławowi Sztafie; w Wiązownicy, Michałowi Frichowi, emerytowanemu wachmistrzowi żandarmeryi; w Droginie, ekspedytorem pocztowej Maryi Rosenstock.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona w skutek odezwy c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie z dnia 27 marca 1899 l. 20.558/III komisya obchodowa wraz z rozprawą ekspropiacyjną dla projektowanego rozszerzenia stacyi kolejowej w Żółkwi linii kolei Lwów-Belzec odbędzie się dnia 3 maja 1899 o godzinie 12 w południe na miejscu.

Wykazy gruntów, które mają być zajęte, wraz z planami wyłożone będą stosownie

do przepisu §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 (Dz. pr. p. nr. 30), w magistracie w Żółkwi, w urzędzie gminnym w Winnikach i w kancelaryi obszaru dworskiego w Winnikach przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wyłączeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. starostwa w Żółkwi lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 kwietnia.

Zapowiedziana konferencya mężów zaufania niemieckich stronnictw opozycyjnych, celem sformułowania wspólnego programu narodowo-politycznych żądań Niemców w Austrii, odbyła się wczoraj w Wiedniu, a poprzedziła ją poufna narada związku niemieckiej partii ludowej, w której wzięło udział także kilku posłów z innych stronnictw, między tymi ks. Lichtenstein.

W konferencyi mężów zaufania uczestniczyli: z niemieckiego stronnictwa postępowego Funke i Gross, ze związku niemieckiej partii ludowej: Hohenburger, Lemisch, Prade i Kaiser, z wiernokonstytucyjnej większej własności: Baernreuther, Stuergh, Ludwigsdorf, Schwegel i Grabmayer, z partii chrześcijańsko-socyalnej ks. Lichtenstein oraz w zastępstwie bawiącego na urlopie dr. Luegera pp. Weisskirchner i Steiner, wreszcie z wolnego zjednoczenia niemieckiego Mauthner.

Po powitaniu zebranych przez przewodniczącego dep. Funkę, który dał pogląd na ważniejsze wypadki w polityce wewnętrznej Państwa od chwili odroczenia parlamentu, oraz przedstawił położenie Niemców w Au-

199)

KRZYŻACY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

(Ciąg dalszy).

V.

Doszli rankiem do Niewiaży i przeprawili się: kto konno, kto przy ogniu końskim, kto na pku łóz. Poszło to tak prędko, że aż Maćko, Zbyszko, Hława i ci z Mazurów, którzy przyszli na ochotnika, dziwili się sprawności tego ludu i teraz dopiero zrozumieli, dlaczego ni bory, ni bagna, ni rzeki nie mogły powstrzymać wypraw litewskich. Wyszli z wody, żaden nie zewzłód odzieży, nie zrzucał kożucha, ni wilczury, jeno suszyli się nadsztawiając grzbiety słońcu, aż dymilo się z nich, jak ze smolarni — i po małym wypooczynku ruszyli śpiesznym pochodem na północ. Ciemnym wieczorem dotarli do Niemna. I tu przeprawa, jako przez rzekę wielką, a do tego nabrzmiąta wiosennymi wodami, nie była łatwa. Bród, o którym wiedział Skirwoiło, zmienił się miejscami w topiel, tak, że konie musiały pływać więcej, niż na ćwierć stajania. Dwóch ludzi uniósł prąd tuż przy boku Zbyszka i Czecha, którzy napróżno chcieli ich ratować, albowiem z powodu ciemności i wzburzonej wody rychło stracili ich z oczu, oni zaś nie śmieli wołać o ratunek, ponieważ po-

przednio wódz wydał rozkaz, aby przeprawa odbyła się w jak najgłębszym milczeniu. Jednakże wszyscy inni dotarli szczęśliwie do drugiego brzegu, na którym przesiadli bez ognia do rana.

O pierwszym brzasku całe wojsko rozdzieliło się na dwa oddziały. Z jednym Skirwoiło poszedł w głąb kraju na spotkanie owych rycerzy, prowadzących posiłki do Gotteswerder, drugi powiodł Zbyszko wstecz ku wyspie, aby zaskoczyć ludziom zamkowym, którzy naprzeciw tamtym wyjść chcieli. Dzień czynił się w górze jasny i pogodny, ale na dole bór, łęgi i krze przysłonięte były gęstym białawym oparem, który całkiem zakrywał dal. Była to dla Zbyszka i jego ludzi okoliczność pomyślna, albowiem Niemcy, ciągnący od zamku, nie mogli ich dostrzec i w porę cofnąć się przed bitwą. Młody rycerz rad był z tego niezmiernie i tak mówił do jadącego obok Maćka:

— Pierwej uderzym się o siebie, niż się w takim tumanie zobaczymy, daj Bóg tylko, aby nie rzekłszy choć do południa.

To rzekłszy, poskoczył naprzód, by wydać setnikom jadącym na przodzie rozkazy, niebawem jednak wrócił i rzekł:

— Niezadługo trafim na gościniec, idący od przewozu przed wyspą do środka kraju. Tam się w gęstwinie położymy i będziemy na nich czekać.

— Skąd wiesz o gościnie? — zapytał Maćko.

— Od chłopów tutejszych, których mam między ludźmi kilkunastu. Oni to wszędzie nas prowadzą.

— A jak daleko od zamku i od wyspy przypadnie?

— W mili.

— To dobrze, bo gdyby było bliżej, mogliby z zamku knechtów w pomoc pchnąć, a tak — nietylko nie nadążą, ale i krzyku nie usłyszą.

— Jużci, że o tem pomyślałem.

— Pomyślałeś o jednym, pomyślałeś i o drugim: jeśli to wierne chłopcy, wyslij ich dwóch, albo trzech naprzód, aby, który pierwszy obaczy Niemców, zaraz dawał nam znać, że idą.

— Ba, już i to zrobione!

— Tedy jeszcze ci coś powiem. Każ stu albo dwustu ludziom, zaraz, jak tylko bitka się zacznie, nie mieszać się do niej, jeno skoczyć i przeciąć drogę od wyspy.

— Pierwsza rzecz! — odpowiedział Zbyszko — ale i takie rozkazy wydane. Wpadną Niemce jakoby w potrzask, albo jako w oklepcę!

Usłyszawszy to, Maćko spojrzął na bratanka życzliwym okiem, rad bowiem, że Zbyszko mimo wczesnych lat życia tak dobrze wojnę rozumiał, więc uśmiechnął się i mrknął:

— Nasza prawa krew!

Lecz giermek Hława uradowany był w duszy bardziej jeszcze od Maćka, gdyż nie było dla niego większej nad bitwę rozkoszy.

— Nie wiem, — rzekł — jak ci nasi ludzie będą się potykali, ale idą cicho, sprawnie, i ochotę znać po nich okrutną. Jeżeli ów Skirwoiło dobrze wszystko wymądrował, to żywa noga nie powinna wyjść ze skrzytu.

— Da Bóg, mało się ich wymknie — odpowiedział Zbyszko. — Ale kazałem jak najwięcej jeńców brać, a gdyby trafił się między nimi rycerz, albo brat zakonny, to już koniecznie nie zabijaj.

— A czemu to, panie? — spytał Czech.

Zbyszko zaś odrzekł:

— Pilnujcie i wy, aby tak było. Rycerz, jeśli z gości, to włóczy się po miastach, po zamkach, siła ludzi widuje, i siła nowin słyszy, a jeśli zakonny, to jeszcze więcej. Toć Bogiem a prawdą, po to ja tu przyjechałem, żeby kogoś znacniejszego pochwycić — i za-

mianę uczynić. Jedna mi ta droga ostała... jeżeli jeszcze ostała!

To rzekłszy, dał ostrogi koniowi i znów wysunął się na czoło oddziału, aby wydać ostateczne rozporządzenia i uciec razem od smutnych myśli, na które brakło i czasu, albowiem miejsce na zasadzkę wybrane, nie było już zbyt odległe.

— Czemu to młody pan tuszy, że jego niewiastka jeszcze żyje i że się w tych stronach znajduje? — spytał Czech.

— Bo jeśli jej Zygrynd odrazu w Szczytnie w pierwszym zapędzie nie zamordował, — odrzekł Maćko — to sprawiedliwie można się spodziewać, że jeszcze żywa. A jeśli by ją był zamordował, toby szczyński ksiądz nie był nam takich rzeczy rozpowiadał, które przecie i Zbyszko słyszał. Ciepka to rzecz nawet dla największego okrutnika podnieść rękę na niewiastę bezbronną, ba! na dziecko niewinne.

— Ciepka, ale nie dla Krzyżaka. A księżcia Witoldowe dzieci?

— Prawda jest, że wilecze oni serca mają, wszelako i to prawda, że w Szczytnie jej nie zgładził, a że sam w tę stronę pociągnął, więc może i ją w którymś zamku ukrył.

— Hej! żeby się to tak udało tę wyspę i ten zamek ubiedz!

— Spojrzyj jeno na tych ludzi — rzekł Maćko.

— Pewnie! pewnie! ale mam ci ja jedną myśl, którą młodemu panu powiem.

— Choćbyś miał i dziesięć, dzidami murów nie rozwalisz.

To powiedziawszy, ukazał Maćko szeregi dzid, w które większa część wojowników była uzbrojona, poczem zapytał:

— Widziałeś kiedy takie wojsko!

(Ciąg dalszy nastąpi).

stry, nastąpiło przedkładanie raportów z poszczególnych krajów.

Pierwszy referował dep. Prade o żądaniach Niemców czeskich, po nim dep. Gross mówił o postulatach Morawii, dalej ks. Liechtenstein o Dolnej Austrii, dep. Kaiser składał referat o Śląsku, dep. Stuergh o Styrii, dep. Lemisch o Karyntyi, wreszcie dep. Grabmayer o Tyrolu.

Nad referatami wywiązała się dyskusja, po której uchwalono wybór subkomitetu, celem rozpatrzenia i dokładnego zbadania przedłożonych referatów. Subkomitet, do którego weszli pp. Pergelt, Hohenburger, Stuergh, Liechtenstein i Mauthner zebrał się zaraz po zamknięciu konferencji i odbył kilkogodzinną naradę.

Zarówno szczegóły z przebiegu konferencji mężów zaufania, jak i obrady subkomitetu, uchwalono utrzymać w ścisłej tajemnicy. W obec tego niepodobna skontrolować, o ile prawdziwą jest wiadomość, że wbrew przewidywaniom delegacji z Czech i Moraw ujawnili pewne umiarkowanie, natomiast delegacji ze Styrii wystąpili z najdalej idącymi postulatami, żądając między innymi proklamowania we wszystkich krajach koronnych języka niemieckiego jako urzędowego.

Postulaty Niemców czeskich streszczały się podobno w żądania zniesienia rozporządzeń językowych, oraz uregulowania sprawy językowej w drodze ustawodawczej, dalej zaprowadzenia narodowych kurj, oraz utworzenia wyłącznie niemieckiego terytorium administracyjnego w Czechach.

Wedle depesz z Wiednia, bezpodstawną jest pogłoska, jakoby w najbliższych dniach miał się zebrać w Wiedniu komitet wykonawczy prawicy.

Z Sejmów krajowych.

Sejm bukowiński przyznał Stowarzyszeniom „Bratniej pomocy“ i „Czytelnicy polskiej“ w Czerniowcach zapomogi w sumie 500 złr., a Stowarzyszeniu polskiemu „Przyjaciół“ w Czerniowcach 30 złr.

W sejmie szlaskim postawił na sobotnim posiedzeniu poseł Tuerk nagły wniosek, w którym żąda, aby sejm „napiętnował zgubną i podburzającą agitację Czechów i Polaków na Śląsku“ i aby wyraził przekonanie, że język niemiecki powinien być wszędzie jak dotąd jedynym językiem urzędowym. Przeciwni temu wnioskowi w imieniu posłów słowiańskich przemawiał pos. dr. Michejda. Wniosek przyjęty został wszystkimi głosami przeciw głosom posłów polskich i czeskich.

Po sprawie językowej przyjdzie wkrótce mniej ważna, ale wielce drażliwa sprawa na porządek dzienny sejmu szlaskiego: jest to sprawa polepszenia płac nauczycielskich, połączona z kwestią radykalnej zmiany stosunków prawnych stanu nauczycielskiego. Nauczycielstwo ludowe na Śląsku jest dziś liczebnie wielką, a przez stowarzyszenia zawodowe silnie zorganizowaną, wpływową potęgą, która przy wyborach do rad gminnych, do sejmu i Rady państwa ważną odgrywa rolę i z którą się wybrańcy ludu ogólnie liczyć muszą. Dlatego nauczyciele ludowi potrafili już uzyskać od sejmu niejedną poprawę swych

stosunków materyalnych, a obecnie domagają się ni mniej, ni więcej tylko zrównania ich co do płac z urzędnikami państwowymi, regulacji tych płac na podstawie systemu osobowo-klasowego w miejsce dzisiejszego systemu miejscowo-klasowego i wypłaty tychże płac przez urzędy podatkowe. Zaznaczyć trzeba, że w obozie nauczycielskim panuje rozdwojenie. Dobrze płatni nauczyciele miejscy sprzeciwiają się systemowi osobowo-klasowemu; inni znów, pobierający regularnie płace z kas gminnych, nie chcą odbywać kilkumilowych nieraz podróży po te płace do urzędów podatkowych. Ogromna jednak większość nauczycieli wiejskich obstaje przy systemie osobowo-klasowym i żąda objęcia płac nauczycielskich na fundusz krajowy. Aby żądaniom tym nadać większy nacisk, urządzili nauczyciele z całego kraju ostatniego wtorku wielkie, demonstracyjne zgromadzenie w Opawie. Wzięło w niem udział około 1000 nauczycieli i nauczycielek wszystkich trzech narodowości. Obecnych też było kilku posłów sejmowych, a niektórzy z nich (kardynał dr. Kopp, dr. Haase, dr. Menger i inni) nadesłali pismne usprawiedliwienie swej nieobecności.

W sejmie czeskim, na sobotnim posiedzeniu uzasadniał w pierwszym czytaniu członek Wydziału krajowego dr. Skarda przedłożenie w sprawie otworzenia nowych sądów okręgowych i powiatowych w Czechach i prosił o odesłanie tego przedłożenia do komisji. Sprzeciwił się temu dr. Baxa, dowodząc, że otworzenie nowych sądów stanie się pierwszym etapem do zaprowadzenia niemieckiego okręgu językowego. Po przemówieniu referenta uchwalono przekazać projekt komisji. W dalszym ciągu obrad p. Skarda motywował wniosek, aby wybrać komisję, która miałaby zastanowić się nad zmianą ordynacji wyborczej do sejmu, celem osiągnięcia równości w reprezentacji pod względem narodowościowym i przyznania prawa wyborczego tym warstwom ludności, które dotychczas go nie posiadają. Mowca zaznaczył, że urządzenie kurj narodowościowych będzie możliwe dopiero po osiągnięciu zupełnego równouprawnienia narodowościowego.

Podczas tej mowy zrobiło się jednak dr. Skardzie niedobrze, w skutek czego prosił Marszałka o przerwanie posiedzenia. Zaraz potem dr. Skarda zemdlął. Posłowie wynieśli go z sali, a Marszałek przerwał na kwadrans posiedzenie. Podczas pauzy nadeszła wiadomość, że w pobliskim lokalu restauracyjnym, pos. Wacław Janda, uległ atakowi apoplektycznemu. Pp. dr. Engel i Dworak, którzy są lekarzami, udzielili mu pierwsz pomocy. O godzinie kwadrans na 2 po południu otworzył Marszałek krajowy na nowo posiedzenie, oświadczył jednak, że zamyka je w skutek zasłabnięcia dwóch posłów. Najbliższe posiedzenie odbędzie się w poniedziałek.

VI. Kongres prasy.

Rzym, 5 kwietnia.

(Uroczyste otwarcie kongresu — Pierwsze jego posiedzenie).

Tło równie piękne, jak wczoraj wieczorem, a jeszcze bardziej wspaniałe, jeszcze bardziej

uświęcone bogatą i świetną przeszłością, — jeszcze więcej, stokroć więcej mówiące kilkudziesięciu wiekami swych dziejów: Na Kapitolu rzymskim odbyło się dzisiaj uroczyste otwarcie kongresu.

Ze szczytu wieży Kapitolu od rana powiewała trójkolorowa chorągiew Włoch; z balkonów i z okien zwieszały się dywany i opony z amarantowego adamaszku, ze złotoczystym herbem Sabaudyi po środku. Drogę na wzgórze kapitoliańskie zapełniły tłumy a szpalerem między nimi, snuły się rzędy dorożek, wiozących dygnitarzy, zaproszonych gości i członków kongresu. Przed wjazdem do gmachu t. zw. dei Conservatori, wzdłuż całego podjazdu i przez całą długość schodów, aż do wejścia do sali uroczystych posiedzeń, ustawili się szpalerem gwardye: królewska i miejska, z oficerami na czele; postacie piękne, rosłe, w starodawnych i nowych, bogatych, różnokolorowych czasach, operatorkowych prawie strojach — wyraz ich twarzy marsowy, szable dobyte, na głowach kaski złociste lub hełmy o dziwacznych kształtach. U podjazdu zgromadził się główny komitet zjazdu z pp. Singe-rem i Bonfadinim, dygnitarze z prezesem gabinetu generałem Pelloux i wszystkimi ministrami na czele, honorowy prezydent komitetu, b. włoski minister spraw zagranicznych margr. Visconti-Venosta, wielu dyplomatów, między innymi ambasador turecki Rechid bej, syndyk, czyli prezydent miasta książę Ruspoli i t. d., i t. d.

Przed godziną 11 orkiestra gwardyi miejskiej ustawiona wraz z kompanią honorową, zagrała fanfarę: okrzyk *Evviva!* z daleka już zwiastował zbliżanie się dworu. W pierwszym powozie jechał król Humbert z królową Małgorzatą, w drugim następcą tronu książę Neapolu z małżonką. Królestwo i oboje księstwo Neapolu przybyli ze względu na śmierć s. p. Arcyksięcia Ernesta w stroju żałobnym. Król Humbert, ubrany w czarny strój wizytowy (strój ten był obowiązujący dla wszystkich) z cylindrem na głowie, robi wrażenie sympatyczne: głowa nie wielka, twarz również prawie drobna, ale o dużych, sumiastych, całkiem siwych już włosach szlachetnie polskiego dawnej daty, ma w sobie także coś ze szlacheckiej dobroduszości. Królowa Małgorzata w czarnym, eleganckim kostymie z dzetami i koronkami, okryta czarną atlasową mantylą na ramionach i w czarnym, zgrabnym kapeluszu à la Raffael, zawsze jeszcze jest piękną, chociaż twarz straciła już dawną krąsę młodości. Usta dobrotliwie uśmiechnięte i słiczne spojrzenie niebieskich oczu, oraz wielka uprzejmość, podbijają jej serca wszystkich, do których się zbliża; jasne blond włosy o złotawym połysku dopełniają pięknej całości i odbijają dobrze od czarnego stroju. — Następca tronu drobny, wojskowych ruchów i sposobu trzymania się, o zimnym, rzecby można prawie zaciętym wyrazie twarzy, wygląda trochę dziwnie przy swej małżonce, jak wiadomo, z domu księżniczce czarnogórskiej, która o wiele słuszniejsza od niego, bardzo zgrabnej postaci, kruczych włosów i palącego spojrzenia czarnych oczu, nie posiada może rysów klasycznych, ma jednak dużo wdzięku i stara się być uprzejmą za męża i za siebie. Poprzedzani eskortą honorową i strażą pałacową o kolorach sabaudzkiego domu, (czerwony ze złotym) a powitani okrzykami tłumów i przemową prezydenta Singera, który ich ocze-

kiwał na czele całego komitetu w portyku wewnętrznym, weszli królestwo, oraz następcę tronu i księżna Neapolu, w otoczeniu licznych dworu cywilnego i wojskowego, do wielkiej sali Kucyacyuszów i Horacyuszów, gdzie zgromadzeni bardzo licznie członkowie kongresu wzniesli na ich cześć trzykrotnie okrzyk. — Na wzniesieniu, tuż pod pomnikiem Papieża Innocentego X. a naprzeciw pomnika Papieża Urbana VIII., usiadł król Humbert z księciem Neapolu, — po lewej zaś stronie estrady również na złocistych fotelach zajęły miejsce królowa Małgorzata i następczyni tronu.

Pierwszy zabrał głos syndyk miasta, ks. Ruspoli, i złożywszy hołd królestwu i królewskiemu domowi, w wymownych chociaż krótkich słowach powitał imieniem Rzymu, VI. kongres prasy całego świata. Książę Ruspoli, jak każdy Włoch, jest urodzonym mowcą; mówi z werwą i może teatralnym trochę, ale nadającym wyrazom jego niezwykłą siłę, patosem. Drugim mowcą był prezydent kongresu Wilhelm Singer. Przemawiał w języku francuskim, a podniósł między innymi, że doprowadzenie do skutku międzynarodowego związku prasy nie było dziełem jednego dnia, podobnie jak i Rzymu nie zbudowano od razu; trzeba było niezwykle silnej woli, zaparcia się, energii, aby przezwyciężyć wszystkie przeszkody i połączyć w jedną całość dziennikarzy całego świata, wszystkich państw i wszystkich narodowości. Nazywają prasę nową potęgą świata, a ta potęga dotychczas nie myślała nigdy o własnych interesach. Wreszcie jednak zorganizowała się i ona, ażeby zaś teren jej nie był zbyt szczupły, zajęła odrazu całą ziemię, wszystkie jej cywilizowane dzielnice. Jest to zatem prawdziwe państwo, w którym słońce nigdy nie zachodzi. Dla państwa tego nie obrano jednak stałej stolicy, a to nie z upodobania do tego, aby pędzić życie tułaczę, lecz ponieważ myśl ludzka ma wszędzie swą ojczyznę, obok ojczyzny ścisłej, umiarkowanej przez każdy naród — i ponieważ prasa ma w sobie także czynnik międzynarodowy, ma zakres wspólnych, ogólnych interesów. Broniąc przystępu do instytucji międzynarodowego kongresu, prasy sprawom politycznym, sporom rasowym i narodowościowym, oraz wyznaniowym, — uczyniono to tylko dla tego, aby uniknąć wszelkich tematów, mogących dzielić zamiast łączyć, i aby w ten sposób przyczynić się do tego, by w prasie całego świata utwierdziło się prawdziwe koleżeństwo a polemika nawet w wypadkach ostrych przeciwności umiała obierać się w granicach form rycerskich. W tym celu przybyliśmy także do Rzymu, — aby wieczne miasto, to najpierwsze źródło wszelkiego prawa, mogło wziąć udział w pracy nad ustaleniem się zasad międzynarodowych stosunków dziennikarskich, w pracy nad dziełem postępu i konsolidacji prasy międzynarodowej. Mowca zakończył okrzykiem na cześć stolicy Włoch i królestwa włoskich. Mowa jego sprawiła silne wrażenie, chociaż p. Singer ani Włochem ani mowcą nie jest.

Król Humbert przystąpił do p. Singera i uściśnawszy dłoń jego, w dłuższym, zbyt cichym głosem jednak wypowiedzianem, aby je można było usłyszeć w sali, przemówieniu, podziękował mu za życzliwe słowa dla królestwa włoskich, dla ich domu i dla Włoch, oraz życzył kongresowi jak najlepszego powodzenia w pracach. Nastąpiło *cercle*, w czasie

2)

W NORWEGII.

Na morzu, przy norweskim wybrzeżu, pod biegunem północnym.

(Ciąg dalszy).

Miasteczka rzadko się spotykają w tej coraz dzikszej samotni, pośród tej zbiedniałej przyrody. Oto jedno, rozciągające się z dwóch stron przesmyku mającego około mili szerokości: trzy czy cztery tuziny domków pomalowanych żywymi kolorami, daleko stojące jedne od drugich, skupiają się nad wodą w otoczeniu potężnej północnej zieleni. Smukły i wysoki, wzniesiony na szczycie skały, stoi kościół z białego drzewa w samym środku. Oto dusza tego miasteczka. Dzisiaj, z powodu niedzieli, mieszkańcy, przybyli w łodziach, grupują się w około kościoła, a po skończonym nabożeństwie, przy cmentarzu, który kiedyś wszystkich ich przyciągał. To całkiem ów wielki kościół Branda.

Tromsøe. — Deszcz pada od samego rana; nie można rozróżnić nieba od ziemi a góry błękitnawe, które zdają się zamykać przesmyk ze stron obu, ukazują się tylko przez chmurę. A przecież Tromsøe wydało nam się bardzo ładne dziś rano o świcie, w czas zimny i wilgotny, jak coś tajemniczego i wymarzonego pod tą zasłoną przejrzystej gazy. Czyż na prawdę znajduje się miasto mające sześć tysięcy dusz, po za temi kilkoma drewnianymi chałupkami, zbudowanymi na pa-

lach, które przy odpływie morza wydają się jak rusztowanie sceny w teatrze, a przy których roją się owe norweskie łodzie żółte lub zielone, tak lekkie, zgrabne, eleganckie? Zbliżamy się do wybrzeża przeciętego magazynami, ustawionymi szeregiem jak wojsko, naprzeciw portu. Pod tymi starymi budynkami niepełnej trwałości, drżąca woda odbija w sobie spróchniałe pnienie, wyrócone łodzie, algi wilgotne, a ruch łodzi wywołuje na płynnym zwierciadle drżące barwy błękitne, żółte, czarne i zielone.

Oto wybrzeże; dalej wielkie, za szerokie ulice z ubitej ziemi, malutkie domeczki drewniane, szerokie a puste place: osada, która tworzyć się zaczyna. Myślę o podobnym mieście w Dakota, widzianem dawniej, zaludnionem przeważnie przez Norwegczyków. Tak samo ostry klimat, takie same twarde życie, to samo wrażenie czegoś niedokończonego, prymitywnego, tylko, że tutaj czuje się naturę starszą i więcej unieruchomioną.

Typy ludzi na ulicach charakterystyczne: wielkie postacie zaledwie obeosane jakby siekierą, oblicza twarde, rysy ostre, fizjonomie brutalne i surowe, które wydają się pochylone jakby w rodzaju wewnętrznego skupienia. Ruchy krótkie, sztywne, bez wdzięku; chód szybki, spojrzenia zdają się bujać po nad przedmiotami: chwilami się rozpalają, a w tych błyskawicach czuć zachwyt pietystów ukryty pod oziębłością północnego temperamentu. Życie moralne jest widocznie więcej tutaj rozwinięte niż życie materyalne i więcej skupione; odgađuje się pomiędzy nimi fanatyków i egzaltowanych.

Lyngenfiord. Fiord wąski i długi, podobny do starej jaszczurki, wydrążony prosto na czterdziestu kilometrów długości w prze-

pysznym Oberlandzie północnym, jak głęboka, otwarta rana wydarta u boków kontynentu. Ciemna góra na piętnaście tysięcy metrów wysokości, uwalniając się od śnieżnych stromych wierzów, krepujących ją u szczytu, pokrajana w piramidy olbrzymie, przedzielane lodowcami, które od szczytu schodzą aż do samego dołu kamiennej ścian, kapią się w bladej i martwej wodzie.

Oto mamy przed sobą Niagarę zamarniętą, pięknej barwy nadnaturalnego błękitu; rozwała się najprzód na swoim krętem łoku, potem rzuca się naprzód jednym prostopadłym skokiem i skupia się na dwadzieścia metrów przestrzeni w gęstą i pienistą kaskadę, podczas, gdy za jej dotknięciem skała zabarwia się wspaniale w pół cieniu, a ubielone fale pod naszymi stopami wydają się szero-kiem młeczem morzem. Dalej, pod chmurami kryjącymi szczyty, lodowce olbrzymie skupiają się tłocząc się jedne na drugie jak balwany wzburzonego morza.

Ocean lodowaty. O północy. — Zbliżamy się do Finisteru północy, do Cap Nord, płynąc pomiędzy rzadszemi tutaj wyspami, koło wybrzeża, poszarpanego twardą falą północnego morza. Gładka i bezbarwna, blade woda — barwy trupiej — wydaje się zaledwie płynna, ciężka jak ołów roztopiony, zmęczona tułaniem się bezustannem w pustyni Oceanu, aż do tego punktu obezwładnienia i tajemnicy, jakim jest ta okolica. Podnosi się regularnie ruchem uroczystym i bardzo wolnym, który odbywa się w głębi wody, zaledwie poruszając powierzchnią, a w tym spokojnym ruchu morza czuć jakby oddech szero-ki, bolesne i przygnębiające drżenie olbrzymiego bożyszczka mitologicznego. Nie ma już tutaj straszego i wspaniałego potwora jakim

jest Atlantyk, ani młodego, świetnego bohatera z kanału la Manche, ani kapryśnego i lekkomyślnego dziecka ze Śródziemnego morza; to element bardzo stary, jeszcze potężny, ale ciężki, zmęczony życiem.

To trupio blade morze błyszczy światłem matowem, tłustem, prawie ohydny, więcej błyszczącym niż niebo, które ono oświecać się zdaje, to niebo mroczne, błękitnawe, poznaczone długimi pasmami czerwonymi pod ukośnymi promieniami słońca świecącego o północy. Na prawo, ziemia ukazuje się blade, w martwocie swoich skał szarych; można by mniemać, że silne światło północne zabrało jej wszystkie barwy, podczas gdy klimat skazał ją na bezpłodność. Pagórki ukazują swoje pryzmatyczne kształty, jak w kryształicznym świecie. Tutaj zaczyna się puszcza, bezwładność i wieczne milczenie; wchodzi się w ponurą a wspaniałą dziedzinę snu; przechodzi się ze świata realnego do cudów: to koniec świata. Jeszcze dzień, ale w tem grobowem i sztucznym oświetleniu, które z rzeźby pocho- dzi przez promieniowanie, pod temi ciężkimi chmurami barwy pożarnej, przedmioty są niedotykane, jak wielkie widma bolesne, widma, któreby zniknęły, gdyby się ich dotknąć.

Tam, dalej, wznosi się nagłym rzutem Cap Nord, czarny i nagi jak trup w rozkładzie, złowrogi i bezpłodny. I oto wszystkie małe rybackie łodzie, poważnie i odważnie płyną prosto ku północy, w tajemnicze okolice nieznane, płyną samotne i mężne...

(Ciąg dalszy nastąpi).

którego oboje królestwo i księżna Neapolu przeszło pół godziny rozmawiali najuprzejmiej z przedstawionymi sobie członkami kongresu. Odjazd rodziny królewskiej odbył się wśród tych samych uroczystości i objawów sympatii, z jakimi ją witano.

O godzinie 3 po południu, w wielkiej sali pałacu Wedekind, w biurze „Associazione della Stampa“ odbyło się pierwsze, właściwe posiedzenie kongresu. Zagałę je prezydent Wilhelm Singer przemową, w której wspomniął między innymi o śmierci Alberta Bataille, członka dyrekcyj kongresu, a jednego z redaktorów *Figara*. Żałobnego wspomnienia wysłuchano stojąco. — Dyrektor dziennika medyolańskiego, *Secolo*, p. Moneta, zabrawszy głos podniósł, że czterech włoskich delegatów na kongres (między innymi naczelny redaktor medyolańskiego organu katolickiego *Osservatore Cattolico*), skazani za przestępstwa natury politycznej, znajdujący się w więzieniu i nie mogą brać udziału w obradach kongresu; mowca żądał zatem manifestacji ze strony kongresu, domagającej się wypuszczenia skazanych na wolność. — Prezydent Singer oświadczył, że nie może dopuścić do dyskusji nad sprawami, nie znajdującymi się na porządku dziennym, — że jednak ze swej strony podziela zupełnie intencje p. Monety, a sądzi, że sprawa poruszona przez niego należy do prerogatyw króla Humberta, który niewątpliwie w sposobnej chwili uczyni z prerogatyw swych użytek i owych czterech kolegów wyzwoli ze smutnego ich położenia. — Zarówno wywody p. Monety, jak i oświadczenie p. Singera przyjęto oklaskami, a w ten sposób załatwiono drażliwą tę sprawę, która wywoływała wiele zakulisowych obaw i omal nie stała się przyczyną odwołania kongresu.

Miano teraz przystąpić do wyboru prezydium kongresu na dalszy okres czasu, — co do sprawy dopuszczenia jednak niektórych delegatów francuskich do głosowania, wywiązał się między francuskimi członkami kongresu ożywiony spór, który zajął dużo czasu i sprawił, iż kwestję tę odroczone do dnia jutrzejszego.

Zjazd ma także swoje strony humorystyczne. Między innymi, Niemcy nie zrozumieli uwagi, która umieszczona była przy zaproszeniu na dzisiejsze poranne zebranie na Kapitolu; — mianowicie dodano tam w nawiasie słowo „redingote“ na oznaczenie, że na uroczystości obowiązują strój zwykły, wizytowy. Delegaci niemieccy pojeśli to w ten sposób, że przybyć należy w płaszczach, i — na uroczyste zebranie w Kapitolu stawili się z jakich 30 delegatów niemieckich — w płaszczach. Jak na złość pogoda była śliczna, — zawstydzeni jednak Niemcy przybyli po południu bez narzutek, ale za to po południu lał deszcz niemiłosiernie. Tak to bywa. *ab.*

Rzym, 6 kwietnia.

Każdy Polak, którego dobre czy złe losy zawiodą nad Tyber, uważa to sobie za najmilszy obowiązek złożyć hołd polskiej sztuce zagranicą, w osobie najwybitniejszego jej dzisiaj mistrza, Henryka Siemiradzkiego. To też w dniach, w których mistrz przyjmuje w swej willi na via Gaeta między godziną 3 a 5 po południu zastać można zawsze garstkę naszych rodaków. Skorzystali z tej sposobności także polscy członkowie kongresu prasy i dzisiaj po czwartej po południu złożyliśmy gremialnie wizytę twórcy „Świeczników Neroni“. — Siemiradzki bawił niedawno, bo przed dwoma miesiącami w kraju (w Krakowie), wielbieliśmy jego miło jednak będzie usłyszeć, że zastaliśmy go w najlepszym zdrowiu, pełnego pogody ducha i niezmiennego zapału do pracy, miłości dla sztuki. Siwy już zupełnie, Siemiradzki ma jednak prawie młodzieńczy ogień w oczach i nie znać tego zupełnie, że z pod czarodziejskich dłoni jego, według jego własnego obrachunku sumienia, jak się sam żartobliwie wyraził, rozbiegło się po świecie dotychczas już 120 obrazów, częścią mniejszych rozmiarów, ale także i tak kolosalnych, jak „Świeczniki“ lub kurtyna teatru krakowskiego.

A mistrz w pracy nie ustaje. Na sztalugach w jego pracowni widzieliśmy wykonany już prawie obraz: „Dzieńce greckie bawiące się“, oraz drugi już podmalowany, a wreszcie szkic trzeciego, już również rozpoczętego, który przeznaczony jest na przyszłoroczną wystawę paryską, a przedstawia „Chrystusa wśród dzieci“. Można sobie wyobrazić, jak przesłeczny ten temat wyzyskał mistrz taki, jak Siemiradzki! Już na szkicu Chrystus bawiący się z dziećmi i błogosławiący je, mistrza silne wrażenie — coś dopiero, gdy mistrz obraz wykończy. Siemiradzki obawia się jednak, że na wykończenie już mu czasu nie wystarczy, — wówczas wysłałby na wystawę znane i nam Lwowianom arcydzieło swe „Dirce chrześcijańska“, oraz kilka mniejszych rzeźb.

Jak wiadomo, komitet budowy nowego teatru we Lwowie zwrócił się do artysty z zaproszeniem, aby zechciał się podjąć namalowania kurtyny dla teatru lwowskiego. Zapytał Siemiradzkiego, w jakim stadium znajduje się ta sprawa; odrzekł mi, że szkic jest

już gotowy, i że w najbliższym czasie artysta przesłał go komitetowi lwowskiemu, poczem, po obopólnym porozumieniu, artysta zabrałby się do pracy. Ze mistrz pilnie się tą sprawą zajmuje, dowód tego mieliśmy w tem, że w podręcznej notatce, którą zastaliśmy leżącą otwartą na stoliku, widać było kreślone wymary kurtyny i jej ogólny rysunek; artysta jednak usunął czempredziej te najpierwsze szkice przyszłego swego dzieła z przed oczu ciekawych. Pod względem pomysłu do kurtyny, Siemiradzki powiedział tyle tylko, że naturalnie tematem jej będzie alegoryczne przedstawienie idei sztuki dramatycznej i teatru, że jednak będzie się starał w sposób, któryby nie psuł harmonii całego dzieła, zastosować się do życzenia komitetu budowy teatru i uwzględnić w kompozycji także czynnik narodowy.

Nie potrzeba dodawać, że przyjął nas nadzwyczaj serdecznie i gościnnie, a panna Siemiradzka, córka mistrza, z wielkim wdziękiem robiła honory domu.

Nie chcę was nużyć sprawozdaniem z suchych obrad kongresu, o których zresztą donosi telegraf, — dodam natomiast, że jutro w południe ambasador austro-węgierski przy Kwirynale, bar. Pasetti, wydać przyjęcie dla członków kongresu, pochodzących z Austro-Węgier, a w szczególności zaprosił także polską delegację na kongres. Jutro po południu zaś odbędzie się o godzinie 4 uroczyste złożenie wieńca na biuście Mickiewicza na Kapitolu; o uroczystości tej napiszę obszerniej później, — tu dodam, że na kosztą tego wieńca, który następnie złożony będzie na pamiątkę u O.O. Zmartwychwstańców, zebraliśmy około 90 lirów, oraz, że dzisiaj książę Ruspoli nadesłał na ręce p. K. Skrzyńskiego oficjalne zawiadomienie o zezwoleniu na złożenie wieńca, a to w bardzo uprzejmym liście, w którym nazwał Mickiewicza „il grande poeta“.

Wczoraj odbył się na część kongresu bardzo piękny wieczór w salach międzynarodowego Stowarzyszenia artystów, na którym w szeregu produkcji artystycznych, przez wyborowe siły wykonanych, w programie znalazły się także dwa utwory Chopina. Dzisiaj galowe przedstawienie w teatrze Costanzi.

Bawi tutaj liczna garstka Polaków, — między innymi hrabina Kwilecka z Poznańskiego, p. Axentowicz, artysta-malarz, z żoną, pp. Giełgudowie z Londynu, Brzezińscy (znani we Lwowie z czasów pobytu Brandesa), hr. Józef Milewski, hrabstwo Ponieński, państwo Edwardowie Jaroszyńscy z Ukrainy, starosta hr. August Dzieduszycki, poeta Lange, redaktor Jabłonowski z Warszawy, p. Rumnowski z młodszym p. Bryczyński i w. i. *ab.*

Rzym, 7 kwietnia 1899.

Spełniliśmy dzisiaj obowiązek, jeden z najmilszych dla każdego Polaka: oddaliśmy hołd Adamowi Mickiewiczowi, wieńcząc jego biust, ustawiony w salach kapitolinijskiego muzeum. Przed godziną czwartą po południu, rząd dorożek powiózł zebranych z placu Colonna na wzgórze Kapitolu. Tutaj oczekiwali nas już reprezentanci władz miejskich Rzymu, a gwardya miejska pełniła straż przy wejściu i około biustu Mickiewicza. Wnet też wraz z przybyłymi na uroczystości przedstawicielami włoskich dziennikarzy, ruszyliśmy gremialnie na pierwsze piętro pałacu dei Conservatori, gdzie w galerii biustów, drugi zaraz z brzegu po prawej ręce ustawiony jest biust twórcy „Pana Tadeusza“. Delegaci prasy polskiej na kongresie, oraz cała niemal przebywająca tutaj chwilowo lub przez czas dłuższy albo też i stale w Rzymie osiadła kolonia polska, otoczyła biust, na którym zawieszono wspaniały wieńiec. Uwity z liści lauru a ozdobiony brązowymi guzami oraz wiązką żywych kwiatów, — wieńiec przedstawia się okazałe i pięknie, u dołu spływa z wieńca długa szarfia o barwach narodowych, na której po polsku i po włosku wypisano, że wieńiec ten złożyli w hołdzie najwznieśliemu pocie narodowemu reprezentanci prasy polskiej, przybyli na VI kongres międzynarodowy. Napis włoski opiewa: *Al somno poeta Adamo Mickiewicz — i publicisti Polacchi del VI. Congresso della Stampa — Roma, 7 Aprile 1899.* Imieniem przedstawicieli dziennikarzy polskich, przemówił po polsku p. Kazimierz Skrzyński zaznaczając, że poczytywali oni sobie za obowiązek spełnić ten akt hołdu dla największego naszego wieszcza, którego setny jubileusz urodzin obchodziliśmy w roku ubiegłym. Możemy być dumni, że w tym mieście, na którym historia wycisnęła piętno uniwersalności, i na tem miejscu, które tak sławną i zaszczytną ma przeszłość, także i nasz Geniusz narodowy znalazł należyte uznanie, — a wdzięczność należy się syndykowi miasta, księciu Ruspoli, że z taką gotowością zgodził się na uświetnienie biustu wieszcza ze strony polskich dziennikarzy, w Rzymie zebranych. Mowca dodał kilka słów po francusku, dziękując Włochom za pr. bycie na uroczystości a w szczególności hr. Nicola Lazaro, wybitnemu publicyście i wicesyndykowi miasta Neapolu. — P. Adam Darowski, ceniony autor historycznych studyów i korespondent pism polskich z Wiecznego Miasta, w je yku włoskim przypomniał stosunek, jaki łączył Mickiewicza z

Włochami i narodem włoskim i dał wyraz wdzięczności, iż Włosi ustawili z taką gotowością biust naszego poety w galerii swoich najznakomitszych osobistości historycznych na miejscu, tak w dziejach sławionym. Hr. Lazaro podziękował w gorących słowach za uznanie, z jakim poprzedni mowcy wyrażali się o jego ojczystym kraju i o Wiecznym Mieście, a zapewnił, że Włosi uważają się za szczęśliwych, iż mogą A. Mickiewicza mieć w tem mauzoleum swojej wielkości, oraz, że życzą Polakom najlepszych owoców ich narodowych usiłowań i pracy.

Słowa wszystkich mowców przyjmowano gorąco, a cała uroczystość, choć skromna, miała bardzo podniosły nastrój i zjednała sobie już w dzisiejszych wieczornych dziennikach tutejszych sympatyczną ocenę.

Niestety, stan zdrowia nie pozwolił wziąć udziału w uroczystości sędziemu twórcy pomyślnika Mickiewicza na Kapitolu, artyście-rzeźbiarzowi Brodzkiemu.

Dzisiaj w południe wszyscy członkowie kongresu przybyli z Austro-Węgier, byli na przyjęciu u austro-węgierskiego ambasadora przy Kwirynale, bar. Pasetiego. Podwoje starodawnego pałacu Chigi przy placu Colonna oglądały już wiele rzeczy ciekawych i nieciekawych, ale naraz tylu dziennikarzy niemieckich, węgierskich i — polskich, zapewne jeszcze nie widziały. — Apartamenta ambasadora odznaczają się starodawnym rzymskim przepychem i prawie każdy salon ma swoją historię. Wspaniałości gobelinów, zdobniczych ścian salonów, a stanowiących przynależność pałacu, oraz wogóle artystycznego przyozdobienia sal, nie kuszą się nawet opisywać. — Ambasador przyjmował z wyszukana uprzejmością i gościnnością, a ponieważ małżonka jego obecnie jest w Rzymie nieobecna, przeto przy robieniu honorów domu pomagali mu członkowie ambasady, jak bar. Lederer, hr. Secsenyi, bar. Heimerle, i i. — W sali jadalnej podano śniadanie a potem przy czarnej kawie toczyła się dłuższa pogadanka na temat kongresu i rozmaitych spraw bieżących.

Wspomnienie wczorajszego przedstawienia opery Pucciniego „La Bohème“ w teatrze Costanzi ze znaną dobrze i we Lwowie, p. Gemmę Bellincioni, należeć będzie do najsilniejszych z całego kongresu. Teatr olbrzymi oświetlony *al giorno*, wypełniony po brzegi publicznością, biorącą nadzwyczaj żywy udział we wszystkim, co się dzieje na scenie i w sali widzów; piękna muzyka, wyborowy śpiew artystów — wszystko to składało się na wrażenie nader silne. Między aktami odśpiewała p. Bellincioni z największym dziś we Włoszech tenorem Marconim, artystą teatru królewskiego, duet z Fausta, poczem Marconi dodał nad program kilka piosenek.

Dzisiaj obrady kongresu zakończono, naczynając kongres następnym na rok przyszły w Paryżu. O rezultatach prac kongresu, do których zresztą zbyt wielkiej wagi nie przywiązuję, napiszę osobno. *ab.*

Z prasy rosyjskiej.

Sławny pisarz rosyjski hr. Tołstoj napisał nowe dzieło p. t. „Zmartwychwstanie“, które częściami telegraficznie jest przesyłane do różnych pism francuskich i amerykańskich. Indywidualności hr. Tołstoja Komarow w swoim dzienniku *Swiet* poświęca następujące uwagi:

„Hrabia Tołstoj jest nie tylko wielkim artystą, ale i myślicielem, oraz potężnym wojownikiem społecznym, pełnym namiętności. Bronił on honoru państwowego i narodowego pod murami Sewastopola, ryzykując życie. Kiedy jednak Rosya zaczęła się reformować za czasów Aleksandra II., ambitny i utalentowany autor „Wojny i pokoju“ cicho pędził dni swoje w majątku tuskim i znosić musiał drobne ukłucia miejscowej administracji, podsycając w sobie nienawiść względem tego ustroju, który nie chciał wywyższyć znakomitego pisarza. Są wyraźne świadectwa w dziełach dawniejszych hr. Tołstoja, wskazujące, iż pisarz ten byłby się wyrobił na państwowego działacza; nie skorzystano z tych sił — i hr. Tołstoj został autorem z dążnością antypaństwową: przepagnę idealizację nędzy, ruch agrarny, przewrót różnych związków, popiera sekiarstwo i t. d. Na szczęście, te usiłowania destrukcyjne autora nie sięgają daleko i wpływow szerokiemu nie mają — bądź co bądź wszakże są szkodliwe. Gdyby przeto Tołstoj i gdyby go powołano do akcy rządowej, jak to uczyniono n. p. z Humboldtem w Prusach, Goethem w Austrii (!) i t. p., — to z pewnością państwo nie miałooby wroga w hr. Tołstoju, ale przyjaciela i niepospolitego współpracownika. Dziś musimy znosić całą goręć wielkiego pisarza, wszystkich wywar jego rozgniewanej duszy: nie umiemy — kończy p. Komarow — ocenić dostatecznie i uczciwie odpowiednio ludzi genialnych, którzy też płacą pięknym za nadobne“.

Z powodu wyboru Komarowa na prezesa słowiańskiego Towarzystwa dobroczynności, ks. Mieszczerki pisze: „Obawiam się, aby p. K. nie zechciał z Towarzystwa słowian-

skiego zrobić to, co zrobił z gazety *Swiet*. W mowach swoich i artykułach przypomina on tokującego cietrzewia, który śpiewa, ale nie słyszy i nie widzi“.

W myśl obowiązujących przepisów niektórym osobom pochodzenia żydowskiego przysługuje przywilej zamieszkiwania poza obrębem granic osiadłości. Do kategorii tych uprzywilejowanych należą ci, którzy ukończyli wyższy zakład naukowy, a więc lekarze, adwokaci i t. d. wraz z rodzinami, kupcy I. gildy z rodzinami, dalej rzemieślnicy, a więc ludzie żyjący z pracy rąk i wreszcie subjecci i służba u osób I. kategorii. Niedawno komitet ministrów postanowił odebrać kupcom I. gildy przywilej ten na Moskwę i inne miasta gub. moskiewskiej. Odtąd w miastach tych z przywileju tego korzystać będą mogli kupcy I. gildy jedynie na mocy osobnego za każdym razem pozwolenia ministra skarbu, po porozumieniu się z generał-gubernatorem moskiewskim. I wtedy jednak wolno im będzie osiedlać się jedynie z małoletnimi synami i niezamężnymi córkami, bez służby w jakim bądź charakterze.

Postanowienie powyższe omawia *Now. Wr.* i wyraża radość, że uchroni ono Moskwę od napływu żywołu żydowskiego, który z przywileju tego korzystał dotąd w szerokiej granicach. *Now. Wrem.* przedstawia żydów jako ludzi wogóle możnych i zamożnych, a przede wszystkim przebiegłych.

Zaburzenia studenckie w Rossyi.

Petersburski korespondent *Polit. Corr.* zaznacza, że ruch studencki w Rossyi nie słabnie bynajmniej, lecz owszem wzmagą się, a nie mało przyczyniło się do tego zamknięcie wielu zakładów naukowych. Oprócz Uniwersytetów w Petersburgu, Moskwie i Kijowie, oraz kilku innych wyższych zakładów naukowych, zamknięto także Uniwersytety w Kazaniu, Helsingforsie i w Tomsku. Prawdopodobnie w najbliższym czasie zamknięte zostaną jeszcze inne zakłady naukowe, w których wzburzenie młodzieży nie ustaje. Są objawy, zapowiadające ponownie się powszechnego strejku młodzieży akademickiej.

Godnem jest uwagi, że ruch ten odbywa się w spokoju i bez widocznego zakłócenia porządku, bez demonstracji i rozruchów ulicznych; studenci poprzestają na tem, że odmawiają uczęszczania na wykłady i stosują system obstrukcyjny. Dzienniki rosyjskie ostrzyżowały wyraźną wskazówkę, aby nie podawały żadnych wiadomości o zaburzeniach studenckich, jak tylko te, które pojawiają się w *Prawit. Wiestniku*.

Z Puław (Nowej Aleksandryi) donoszą, że rektor tamtejszego instytutu rolniczego dostrzegłszy pewne objawy wzburzenia wśród studentów, a obawiając się zaburzeń zawiesił wykłady aż do dalszego rozporządzenia ministerstwa oświaty.

KRONIKA

Lwów, 10 kwietnia.

— **Gal. Kasa oszczędności.** Rada Dworu prof. dr. Tadeusz Pilat, przesłał nam z prośbą o umieszczenie następujące pismo, wystosowane do J.E. Marszałka krajowego:

Ekscelencyo!

Przed miesiącem, na propozycję Waszej Ekscelencyi, oświadczyłem gotowość przyjęcia posady dyrektora galicyjskiej Kasy oszczędności. Decyzja była mi ciężką, gdyż trzeba było rozstać się z ulubionym od lat 30 zawodem nauczycielskim i z biurem statystycznym, które przed 26 laty sam urządziłem. Uważałem jednak, że jest obowiązkiem człowieka czynnego w życiu publicznym w chwili takiej, jak dzisiejsza, dać na wezwanie imię, na jakie mógł sobie w kraju zarobić i pracę swoją tam, gdzie interes publiczny tego wymaga.

Obecnie, gdy wniosłem podanie o przeniesienie mnie w stan spoczynku jako profesora, szanowni koledzy moi wystąpili z bardzo usilnym naleganiem, abym Uniwersytetu nie opuszczał i przedstawili mi trudności i szkody, wynikające z opuszczenia teraz katedry uniwersyteckiej, nierównie większe, niż zrazu przypuszczać mogłem. Po dojrzałej rozprawie przyszedłem do przekonania, że winniem usłuchać owych przedstawień i dać pierwszeństwo dawniejszemu, jeszcze bardziej publicznemu obowiązkowi. Dlatego cofnąłem podanie o przeniesienie mnie w stan spoczynku i upraszam, abyś Wasza Ekscelencya odstąpił raczył od zamiaru mianowania mnie dyrektorem galicyjskiej Kasy oszczędności.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska obrz. łac. Zamianowany prefektem w seminarium kleryków, oraz katechetą-suplentem przy Szkole realnej ks. Maciej Siemiatycki. — Przeniesieni: ks. Józef Wojnarowicz z Zubrzy do Milatyna, ks. Mieczysław

Bryczkowski z Milatyna do Lwowa do kościoła św. Antoniego.

Dyocetyza przemyska: Ks. Jan Szalay, proboszcz w Korczyni, po 45 letniej pracy kapłańskiej na własną prośbę przeszedł w stan spoczynku i otrzymał pensję emerytalną. — Prezentę na probostwo patronatu rządowego w Sanoku otrzymał ks. Bronisław Stasiński, proboszcz w Jaćmierzu i dziekan sanocki. — Administratorem w Korczyni zamianowany ks. Karol Kłeczek, tamtejszy wikary. — Konkurs na probostwo w Korczyni ogłoszony do 15 maja b. r.

— Z Koła literacko-artystycznego. Sobotnie doroczne walne zgromadzenie członków „Koła” odbyło się w obec licznej publiczności. Przewodniczył dr. Józef Wereszczyński. Po udzieleniu wydziałowi absolutoryum, rozpoczęła się półtoragodzinna wyczerpująca dyskusja nad sanacją finansów „Koła”. Ostatnim punktem porządku dziennego były wybory uzupełniające do wydziału, oraz trzech członków komisji skontrolującej. Do wydziału weszli ponownie prof. Bobin i prof. Neuhauser, oraz pp. Izidor Kuncewicz i Erazm Świerczewski; do komisji skontrolującej p. Grolle, hr. August Łoś i ks. kanonik Mardyrosiewicz.

W niedzielę o godzinie 1 po południu zebrało się znowu w wielkiej sali „Koła” stu z górą członków dla tradycyjnego spożycia święconego. Prezes dr. Wereszczyński przemówił pierwszy w pięknych i serdecznych słowach, składając życzenia na przyszłość. Z kolei zabierali głos — a nie brakło i udatnych wierszowanych toastów — Karol Brzozowski, Mikołaj Biernacki, Leoncyusz Wybranowski, prof. Balasits, Zdzisław Onyszkiewicz, Platon Kostecki, dr. Dwer-nicki i Kuncewicz. Wesoła pogawędka przeciągnęła się niemal do wieczora.

Jutro, we wtorek, o godzinie 6 wieczorem odbędzie się pierwsze ogólne zebranie związanego świeżo w „Kole” wydziału naukowo-literackiego.

— Księga adresowa miasta Lwowa, wydawnictwo nadzwyczaj cenne i pożądane dla szerszych kół, a w szczególności dla świata handlowego i przemysłowego, pojawiła się obecnie w nowym wydaniu na rok 1899, uskutecznionem staraniem p. Fr. Reichmana, który od lat kilku księgę taką corocznie wydaje i starannie zaznacza wszelkie zmiany adresów firm tutejszych. Podręcznik bardzo potrzebny znajdzie niewątpliwie szerokie wzięcie, na co ze wszech miar zasługuje.

— Święcone. Wczoraj w południe, jako w niedzielę przewodnią po Wielkiejnocy odbyły się w licznych tutejszych Stowarzyszeniach przyjęcia na wspólnem Święconem. Między innymi odbyło się wielkie zebranie Towarzystwa strzeleckiego na Strzelnicy miejskiej, na którym obecny był prezydent miasta dr. Małachowski, oraz wielu członków Rady miejskiej, dalej zgromadzenie w Towarzystwie „Gwiazda” i w Towarzystwie „Skala”, na które przybyła protektorka Stowarzyszenia księżna Adamowa Sapieżyńska w towarzystwie syna, księcia Adama Sapiehy. Podczas wspólnej biesiady wygłoszono liczne toasty podniosłej treści.

Na Święconem w „Gwieździe” zebrał się także członkowie Stowarzyszeń „Sokoła”, „Jedności”, „Czytelnia kolejowej” i innych.

Równocześnie odbyło się zgromadzenie świąteczne w Kole literacko-artystycznym, o czem piszemy osobno.

— Z Czytelnia katolickiej. Szereg wtorkowych pogadanek w Czytelnia katolickiej, przerwanych rekolekcjami i świętami rozpoczęło p. Stanisław Zdziarski, który odczytał we wtorek, dnia 11 b. m. pracę p. t.: „Kartka z działalności emigracyjnej Bohdana Zaleskiego”. Wstęp wolny dla wprowadzonych gości. Początek o godzinie 7.

— O zbiegłym ze Lwowa b. adwokat dr. Kratterze, podając dzienniki wiedeńskie rozmaite szczegóły z czasu jego pobytu w Wiedniu. Kratter był tam bardzo znany, zwłaszcza w sferach finansowych. Posiadał też wielu przyjaciół. Bawił w Wiedniu przed Wielkanocą, odwiedził licznych znajomych i nie nie wskazywało na to, że nosił się z zamiarem ucieczki. Prosił między innymi przyjaciela swego adwokata Straussa o stenografa, któremu poddyktował rekurs do Najwyższego trybunału w pewnej sprawie procesowej. W liście, wysłanym do tegoż Straussa z Frankfurtu, donosi Kratter, że padł ofiarą jakiegoś oszusta.

— Z „Sokoła”. Począwszy od dnia 11 b. m. udzielaną będzie w polskim Towarzystwie gimnastycznym „Sokol” we Lwowie nauka jazdy na kole: dla pań w poniedziałki, środy i piątki od godziny 8—9 rano; dla starszych wiekiem panów we wtorki, czwartki i soboty od godziny 7—9 rano; dla młodszych członków we wtorki, czwartki i soboty od godziny 8—9 wieczorem. Wpisy przyjmuje kancelarya Towarzystwa z wyjątkiem dni świątecznych codziennie wieczorem od 6—8.

— Nowe czytelnie ludowe. Akademickie Koło Tow. Szkoły ludowej założyły ostatnimi czasy kilka nowych czytelni ludowych, a to: w Koropeu, Ostrej (pow. Buczacz), w Łękach, Łonowej (pow. Brzesko) i w Podhorcach (pow. Złoczów); również wzmocniło książkami założone już dawniej czytelnie: w Nozdrzu, Da-

widowie i Rzęśni polskiej. Oprócz książek, dostarcza zarząd Koła także czytelnikom czasopism i dzienników, również każdej niedzieli wysyła swych prelegentów.

— Krajowy turniej szermierzy rozpocznie się dnia 13 b. m. o godzinie 11 przed południem w sali klubu pocztowego w hotelu George’a (wchód od ulicy Akademickiej).

Wstęp dla publiczności dozwolony dnia 13 b. m. dopiero z rozpoczęciem „assauts” klasyfikacyjnych, t. j. o godzinie 4 po południu.

Dalsze „assauts”, t. j. dnia 14 i 15 b. m., tudzież końcowy popis najlepszych szermierzy dnia 16 b. m. będą publiczne.

„Assauts” dnia 14 i 15 b. m. będą się odbywać od godziny 11 do 1½ przed południem i od godziny 4 do 6 po południu.

Karty w cenie 1 zł., uprawniające do wstępu na salę przed południem i po południu na jeden dzień, można będzie nabyć przy kasie.

Dla młodzieży szkół wyższych za okazaniem legitymacji, tudzież dla młodzieży szkół średnich w mundurkach, będą wydawane karty wstępu po koronie.

Główną atrakcyę stanowić będzie bezwzględnie końcowy popis najlepszych szermierzy turnieju, po którym nastąpi rozdanie zwycięzcom nagród honorowych, ofiarowanych przez JE. Marszałka krajowego hr. Badeniego, JE. komendanta korpusu generał-porucznika Fiedlera, generał-porucznika Plentznera, hr. Juliusza Bielskiego, prezydenta miasta dr. Małachowskiego, klub szermierzy i t. d.

Popis ten odbędzie się dnia 16 b. m. w niedzielę o godzinie 7 wieczorem w elektrycznie oświetlonej i wspaniale udekorowanej sali „Sokoła”.

Karty wstępu a mianowicie: fotele po 3 zł., krzesła po 2 zł. i miejsca stojące po 1 zł., można nabywać u członków komitetu w klubie szermierzy przy ul. Kopernika 9, od godziny 6 do 8 wieczorem, a od 13 b. m. przy kasie.

— Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, Bronisław Mussil, starszy inżynier kolei państwowych w Stanisławowie;

dr. Dawid Hellmann, lekarz i sekretarz lwowskiego Tow. ratunkowego, jeden z najgorliwszych członków czynnych tej instytucji, przeżywszy lat 39. Dr. Hellman cieszył się w szerokich kręgach wielką sympatją i szacunkiem. Zmarł przedwcześnie na suchoty, osierocając młodą żonę.

W Krakowie, dr. Zygmunt Blatteis, adwokat krajowy, członek wydziału Izby adwokackiej;

Amelia z Richterów Elsnerowa, przeżywszy lat 92.

— Wiadomości policyjne. Znaczną szkodę poniosła kierowniczka Ochronki chrześc. pod l. 30 ul. Zamarstynowska, do której przez okna włamali się onegdaj w nocy niewiadomi sprawcy; wykradli ztamtąd dużą skrzynię z rzeczami i bielizną.

Skradziono wczoraj wieczorem dwóm lokatorom domu nr. 4 ul. Kazimierzowska, z zanikniętego mieszkania i komody 2 złote zegarki, jeden srebrny, złoty łańcuszek krótki, 5 pierścionków z brylantami, 2 z perełkami i obrączkę.

Przytrzymano w nocy koło godziny 4 w domu pod l. 20 c) ul. Kościopalni notowanego Piotra Zaczekowskiego, urzędującego lustrację piwnic bez uwiadomienia gospodarza.

Zakwestyonowano u handlarza starzyzny Schl. 18 sztuk bielizny z różnymi znakami.

Zgubiono: złotą broszkę w kształcie pawia; — zegarek nikłowy, czarny kwadratowy z łańcuszkiem.

— Na bursę polską w Czerniowcach złożyli pp.: Z. Gargas 50 ct., dr. Kruczkiewicz 1 zł., L. Kukawski 1 zł., dr. Balasits 5 zł., dr. Twardowski 5 zł., A. Raciborski 5 zł., dr. Godlewski 1 zł., dr. Dekanski 1 zł., A. Łucka 1 zł., tudzież p. Józef Wolgner z Komarówki zobowiązał się dostarczyć wapna i piasku do budowy domu.

— Defraudacya w Kasie oszczędności. W Marmarosz-Sziget na Węgrzech aresztowano dyrektora Kasy oszczędności Hubera, który sprzeniewierzył znaczną sumę. Huber był także dyrektorem Towarzystwa elektrycznego, któremu zabrał 50.000 zł. W sprawie tej jest skompromitowanych mnóstwo osób, między innymi burmistrz Sereny, którego także aresztowano.

— Profesor Kosiński, uwolniony właśnie ze stanowiska profesora chirurgii na Uniwersytecie warszawskim, stanie w dniu 16 maja przed I wydziałem karnym sądu okręgowego warszawskiego, jako współoskarżony z dr. Solmanem z art. 1468 k. k., przewidującego czyn, prawem niewzbroniony, lecz jawnie nieostrożny, będący powodem czyjej śmierci wskutek niezachowania odpowiednich środków ostrożności. Do sprawy wezwano 18 świadków i 3 profesorów Uniwersytetu warszawskiego, doktorów: Troickiego, Przewońskiego i Maksimowa w charakterze rzeczoznawców. Artykuł 1468 grozi maksymalną karą więzienia od 2—4 miesięcy, lub też aresztem od 3 dni do 3 miesięcy, a w razie okoliczności łagodzących, udzieleniem nagany w obecności sądu, oraz pokutą kościelną wedle uznania zwierzchności duchownej.

— Profanacya zwłok. Oburzającej profanacyi zwłok dopuścili się w tych dniach niewydłżeni złooczyńcy w osadzie Kołbieli w grobowcu rodziny s. p. Karola hr. Zamoyskiego. Nieopodal osady tej, położonej w pow. nowomińskim, przy cmentarzu wznosi się mauzoleum murowane w kształcie kapliczki na sklepie grobowym, wzniesione przed laty przez hr. Karola Zamoyskiego, właściciela sąsiedniej Starej Wsi, kiedy umarła jego córeczka Marya Pelagia, która pierwsza spoczęła w tym grobowcu. Przed 7 laty złożono w nim na wieczny odpoczynek zwłoki zmarłego w Paryżu hr. Karola Zamoyskiego. Ciało zabalsamowane, owinięte tylko grubą warstwą waty, spoczywało w pieczarze w dwóch skrzyniach, ołowianej i dębowej. Kaplica zamykana jest na dwoje drzwi żelaznych, z których jedno są kratowe, a drugie pełne. Otóż złooczyńcy wyłamawszy te drzwi i rozbijwszy marmurową płytę z napisem, pokrywającą trumnę hr. Zamoyskiego, wyjęli z niej zwłoki nieboszczyka i obnażone porzucili na podłodze, watę zaś, okrywającą ciało, i trochę ołowiu z trumny wewnętrzną skradziono. Pierścień herbowy na palcu hr. Zamoyskiego i krzyż na jego szyi pozostawiono nietknięte. Nienaruszono trumienki s. p. hr. Zamoyskiej. Zachodzi przypuszczenie, że profanacyi dopuszczono się celem rabunku, albowiem pośród mieszkańców okolicznych krążyła wieść, że zwłoki s. p. Karola hr. Zamoyskiego pochowano w trumnie srebrnej. Ordynat Maurycy hr. Zamoyski, zawiadomiony o wypadku, przybył z Warszawy do Starej Wsi i zarządził natychmiastową naprawę uszkodzonego mauzoleum i przywrócenie zwłokom zakłóconego spokoju.

— Telegraf bez drutu. Redakcja dziennika *N. W. Tagblatt* otrzymała onegdaj po południu od swego londyńskiego korespondenta pierwszy telegram, wysłany z Anglii na kontynent europejski za pomocą systemu Marconiego, t. j. telegrafem bez drutu. Eksperyment ten dokonano za zezwoleniem i pod kierunkiem samego wynalazcy. Depeszę wysłano systemem Marconiego z latarni morskiej South Foreland do Wimereux (pod Boulogne), t. j. na odległość 32 mil angielskich, czyli 51½ km. Z Wimereux zaś do Wiednia depesza przyszła zwykłą drogą telegraficzną. Eksperyment udał się świetnie, tak, iż kwestya zaprowadzenia telegraficznej komunikacji bez drutu pomiędzy Anglią a Francją zdaje się być rozwiązana.

Notatki literacko-artystyczne.

(m. r.) **Z teatru.** Półwiekowa rocznica zgonu Juliusza Słowackiego dała impuls dyrekcji teatru do wznowienia „Mazepy”. Sztuka to u nas bardzo ograna, nawet młodzież szkolna oklaskiwała ją już w ostatnich latach kilkakrotnie, nie więc dziwnego, że na sobotniemu popołudniowemu przedstawieniu amfiteatr był bardzo słabo obsadzony. A szkoda, postać wojewody bowiem odwarzał po raz pierwszy w swem życiu p. Chmieliński. Artysta ten prawdziwie inteligentny i zawsze bardzo staranny dał nam typ wojewody butnego i mściwego, senatora z krwi i kości, a nie manekina, przybranego w kosztowny kontusz i delię. Każdy jego ruch, każde odczucie się, znamionowała głęboka pewność siebie i duma królika, gotowego nawet — jeśli tego zażądzie potrzeba — prawowitemu władcy rzucić w twarz rekawicę. Roli sobotniej można więc p. Chmielińskiemu bezstronnie powinszować. Niestety o królu Janie Kazimierzu, odtworzonym przez p. Jaworskiego, pochwlebnie wyrazić się niepodobna. Objął on ją po s. p. Ruskowskim, a następstwo to było w całym znaczeniu słowa niefortunne. Pani Kwiecińska jako Amelia, Hierowski — Zbigniew, i Wołowski — Mazepa, to dawni i dobrzy nasi znajomi, nie też nowego nie mamy o nich do zanotowania. Całość przedstawienia szła składowo.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś, w poniedziałek (wznowienie) „Wielki człowiek do małych interesów” komedia w 5 aktach A. hr. Fredry (ojca) z p. Fiszerem w tytułowej roli.

We wtorek „Gejsza”, operetka w 3 akt. Sidney Jonesa. Debiut panny Ady Dąbrowskiej w roli Mimosy i panny Heleny Schuppówny (Roli-Poli).

We środę po raz pierwszy „Podejrzliwy małżonek”, komedia w 3 aktach Leona Gaudillota; tłómaczył M. Sachorowski.

Następną nowością będzie czteroktowa sztuka z konkursu Wydziału krajowego pod godłem „Pożary”.

Z operetki Offenbacha „Orfeusz w piekle” odbywają się codziennie próby sceniczne. Operetka ta zostanie przedstawiona z wielką okazałością, a dyrygować będzie p. Słomkowski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Związek wierzycieli ogłasza upadłość: Sali Wolf, posiadającej handel sukna w Krakowie, i Małki Klapholz, nieprotokołowanej kupcowej w Tarnowie.

Wiedeń, 10 kwietnia. Spirytus 16:80 do 17—. Tendencya —. Nafta galicyjska bez zmiany. Cukier surowy 13:60 do 13:65.

Wiedeń, 10 kwietnia. Targ zbożowy. Pszenica na wiosnę 9:06—9:07, na maj, czerwiec 8:80 do 8:81, na jesień 8:28 do 8:30, żyto na wiosnę 7:75 do 7:76, maj czerwiec —, na jesień —, kukurudza na maj, czer. 4:69 do 4:70, czerw., lipiec. sierp. —, owies na wiosnę 6:05—6:06, maj, czerwiec —, na jesień —, rzepak na sierpień i wrzesień 11:86 do 11:90, olej rzepakowy na kwiecień i maj 32 do 33.

Tendencya: silna.

Budapeszt, 10 kwietnia. Targ zbożowy. Pszenica na kwiecień 9:10—9:11, na maj 8:79—8:80, na październik 8:21—8:22, żyto na kwiecień 7:35—7:37, kukurudza na maj 4:40 do 4:41, owies na kwiecień 5:73—5:75, rzepak na sierpień 11:65 do 11:75. Popyt na pszenicę: mierny.

Tendencya: umiarkowana.

Berlin, 10 kwietnia. Zamknięcie giełdy wieczornej: Banknoty austr. 169:55. Spirytus 39:40.

Frankfurt, 10 kwietnia. (Giełda wieczorna): Austr. Kredyty 223:70, kolej państwowe —, Alpy —. Disconto 194:20 Laura Huette 237:20. Tendencya —.

Paryż, 10 kwietnia. Zamknięcie giełdy wieczornej: Trzyprocentowa renta 101:85. Mąka 43:10.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 13:60 do 13:65, loco Olomuniec 12:75 do 12:85, loco Berno-Wiedeń 12:85 do 12:95, za maj loco Aussig 13:65 do 13:70, cukier w kostkach primi 37:37½ do 37:50, sekunda 37:12½ do 37:25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 16:80 do 17—. Nafta kaukaska transito Tryest 4:60 do 4:85 galicyjska przeźroczysta 19:40 do 19:90.

Targ zbożowy.

Lwów, 10 kwietnia. Pszenica gotowa 9:25 do 9:50, pszenica gotowa nowa 9:25 do 9:50, żyto gotowe 7— do 7:50, żyto gotowe na termin 7— do 7:50, owies obrotowy gotowy 6:25 do 6:50, owies nowy lub na termin 6:25 do 6:50, jęczmień pastewny 5:50 do 6—, jęczmień brow. 6:50 do 7:50, groch do got. 6:50 do 8—, wyka 5— do 5:50, nasienie lniane —, do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5— do 5:50, hreczka 7:50 do 8:50, konieczna czerwona galicyjska 45— do 55—, biała 30— do 50—, tymotka 17— do 20—, szwedzka 50— do 55—. kukurudza stara 5— do 5:50, nowa 5— do 5:50, chmiel stary — do —, nowy za 56 kilo — do —, rzepak 10:50 do 11—, groch pastewny 5:70 do —.

Spiritus paritas Tarnopol gotowy 15— do 16:50, na termin 16:50 do 17—, warant — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął przedwczoraj po południu na osobnem posłuchaniu P. Prezydenta Ministrów hr. Thuna.

Najj. Pan złożył przedwczoraj o godzinie 1 po południu wizytę Najd. Arcyksiężnej Adelgundzie, księżnej Modeny.

Pod przewodnictwem P. Prezesa gabinetu hr. Thuna odbyła się dnia 7 b. m. kilkogodzinna rada ministerjalna, w której wzięli udział wszyscy PP. Ministrowie.

Z powodu zgonu s. p. Arcyksięcia Ernesta odwołano zapowiedziany na wtorek wielki wieczór w ambasadzie rosyjskiej w Wiedniu.

Pierwsze austriackie stowarzyszenie urzędników państwowych wystosowało do Prezydium Rady Ministrów petycję o zniesienie obowiązku składania kaucyj przez niektórych urzędników państwowych. Petycja wykazuje, iż dziś kaucye te nie mają już celu a urzędnicy zazwyczaj muszą je pożyczać na drogi procent. Zwrost kaucyj złożonych pomógłby niektórym do uregulowania swych stosunków

finansowych, o ile te kaucye są naturalnie ich własnością.

Z Zagrzebia donoszą do *Pester Lloyd*, że tamtejszy komendant korpusu, generał kawalerii baron Beehtoldheim, opuścił wkrótce swoją posadę, która ma być zarezerwowana dla Najd. Arcyksięcia Leopolda Salvatora. Powołanie Jego Ces. i Król. Wysokości na komendanta XIII. korpusu w Zagrzebiu nastąpi po zamianowaniu Go generał-porucznikiem.

Na sobotnim posiedzeniu Izby deputowanych sejmung węgierskiego toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad budżetem ministerstwa oświaty i wyznań. Gdy poseł Koloman Tisza chciał przemawiać, przerywała mu gwałtownie skrajna lewica. Pos. Stefan Rakovszky zawołał: *Ex lege!* — Pos. Just: Zdradca ojczyzny. — Cała skrajna lewica wołała: *Ex lege*, przeciw czemu prawica protestowała. — Pos. Tisza prosi, aby nie naigrzano się ze stanu *ex lege*, gdyż historia wykazuje, jaki był tego stanu powód. (Hałas na skrajnej lewicy, huczne brawa na prawicy). — Pos. Just wołał: Musisz pan najprzód odpokutować za swoje ciężkie grzechy. Pos. Rakovszky: Tak jest, to musisz pan najpierw uczynić! — Pos. Tisza odparł: Dziękuję panom bardzo, że mnie zaszczylicie okrzykami. To wskazuje, że stary Koloman Tisza, którego polityczną śmierć już dawno ogłoszono, jeszcze żyje. (Brawa na prawicy, protesty z lewicy). — Pos. Förster: Już nie żyje; on umarł *ex lege*. — Pos. Ugron: Czy pan chce może znowu postawić wniosek w sprawie stanu *ex lege*. — Prezydent wezwał pos. Ugona do porządku. — Pos. Tisza: Słuchałem wszystkich spokojnie i dlatego mam prawo żądać, by tak samo się względem mnie zachowywano. — Pos. Just: Najpierw musisz pan swoje zbrodnie odpokutować. — Pos. Tisza zakończył swoją mowę wśród ogólnej uwagi, chwaliąc budżet ministerstwa oświaty.

Z Berlina donoszą, iż wiadomość jednego z dzienników angielskich, jakoby cesarz niemiecki z małżonką i następcą tronu Fryderykiem miał z początkiem sierpnia przybyć do Anglii, jest bezpodstawną.

W sprawie wypadków samoanskich otrzymano w Berlinie następujący telegram konsula niemieckiego, datowany z Apia: Codziennie zachodzą nieznaczne utarczki w okolicy Apia, bombardowanie trwa ciągle z małymi przerwami. Od 15 marca wszystkie sklepy pozamykane.

Kandydatem na delegata niemieckiego do komisji mieszanej, która ma udać się do Samoa, jest na pierwszym miejscu obecny minister-rezydent niemiecki w Ciecas, Schmidt Beda, na drugim konsul generalny w Szanghaju, dr. Stübel. Obydwaj urzędowali dawniej na Samoa i znają wyborne stosunki miejscowe. Podobno rząd waszyngtoński protestuje przeciw Schmidtowi.

Cesarz Wilhelm odbył onegdaj konferencję z ambasadorem Stanów Zjednoczonych, Whitem, która, jak słychać, poświęcona była rozbirowi wszystkich kwestyj spornych pomiędzy Niemcami i Stanami Zjednoczonymi.

Papież przyjmował dnia 6 b. m. na prywatnym posłuchaniu owdowiłą hrabinę Trani, siostrę s. p. Cesarzowej Elżbiety, a po niej hrabinę Irmę Sztaray, damę dworską zmarłej Monarchini.

Dnia 7 b. m. udzielił Papież audyencji pięciu belgijskim dziennikarzom i pannie Heinzmann, córce prezidenta związku prasy w Belgii. Duchowa świeżość Ojca św. przejęła zdumieniem dziennikarzy.

Wedle doniesień telegraficznych z Rzymu, przyjęcia członków międzynarodowego kongresu prasy u burmistrza Ruspoliego było nad wszelki wyraz wspaniałe. W sobotę zwięźli uczestnicy kongresu wykopaliska na Forum, gdzie wygłosił po łacinie mowę minister oświaty, podnosząc, że inteligencja wszystkich narodowości stanowi wielką rodzinę dla utrzymania cywilizacji. Syndyk Ruspoli toastował podczas bankietu na cześć międzynarodowej prasy.

Wczoraj, w niedzielę odbyły się wycieczki w okolice Rzymu, a dziś wyjeżdżają uczestnicy kongresu do Neapolu.

Królestwo włoscy odpływają dzisiaj z Civitavecchia do Sardynii. Nazajutrz nastąpi wyładunek w Cagliari, gdzie powitają ich delegacje wszystkich gmin sardyńskich, od dziesiątka lat czekających na przyrzeczone odwiedziny króla Humberta i królowej Małgorzaty. Z Cagliari udadzą się królestwo do Sassari a ztamtąd pod eskortą garibaldistów sardyńskich na wyspę Caprę, na grób Garibaldiego. W porcie Cagliari oczekuje przybycia króla i jego małżonki oprócz eskadry włoskiej, także eskadra francuska i angielska.

Znowu wydano z Niemiec znaczną liczbę fabrycznych robotników, pochodzących z Galicji i Królestwa Polskiego. Tym razem dokonano wydalenia prezydent rządu w Merseburgu, gdzie w kopalniach węgla pracuje dużo takich robotników. W kopalniach, będących własnością wolno-konserwatywnego posła Bauermeistera pracuje, około 150 robotników polskich, którym rozkazano natychmiast opuścić Niemcy. Robotnikom rolnym dozwolono pozostać do 15 grudnia.

Z powodu tych wydań piszą do *Berl. Tagblattu*: „Tem bardziej należy ubolewać z powodu rozporządzenia prezesa regencji merseburskiej, nakazującego wydalić natychmiast i odstawić do granicy wszystkich polskich robotników obeokrajowców zatrudnionych, w zakładach przemysłowych, iż wszyscy są z nich zadowoleni, ponieważ znakomicie pracują i nie oddają się pijaństwu, jak robotnicy miejscowi“.

W Wattenscheid w Westfalii odbył się wiec polski, na który przybyli delegaci ze wszystkich przemysłowych miejscowości prowincji nadreńskiej i Westfalii. Po długich rozprawach przyjęto jednogłośnie uchwałę, aby do biskupa paderbornskiego wystosować petycję, iżby natychmiast ustanowił po jednym katolicko-polskim duchownym w Bochum i w Wattenscheid. Gdyby zaś do 22 kwietnia nie nadeszła odpowiedź, to bezzwłocznie pojedzie do Paderbornu wielka deputacja, aby tą drogą wyrzucić biskupa.

Organ katolików niemieckich *Germania* uznaje słusność żądania ludności polsko-katolickiej, gani tylko ostrą i niewłaściwą formę groźby wobec biskupa.

Sąd policyi poprawczej w Paryżu skazał naczelnego redaktora *Figara* za ogłoszenie aktów procesu Dreyfusa *in contumaciam* na 500 franków grzywny.

Prezydent Loubet powrócił dnia 8 b. m. do Paryża.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 10 kwietnia. (*Dep. pryw. telef.*). Przez linię Kraków-Sucha-Zywiec przewożą codziennie pociągi kolei państwowych około 500 do 600 włościan, udających się na zarobek do Niemiec, Prus, Saksonii i Budapesztu, lub też na wychodźstwo za morze. Prąd ten wychodzi z Suchy od 26 marca b. r. W dniach 4 i 5 b. m. przejechało przez Kalwaryę-Suchę do Żywca 2.000 ludzi. W ogóle dotychczas wyjechało z kraju około 15.000 ludzi, z tych 10.000 za zarobkiem, a przynajmniej 5.000 do Ameryki i Kanady.

Anglicy rozesłali po kraju specjalnych agentów, werbujących ludność na wychodźstwo do Kanady. Sejsk wychodźców na stacjach kolejowych niebywały. Na stacji Lachowice wybili okno kasowe i drzwi do kancelaryi, oraz uszkodzili wagę stacyjną. Ruch to nie pamiętamy i wielce dla samych wychodźców niebezpieczny, gdyż ofiarowana im płaca w Prusiech i Saksonii spada w cenę.

Kraków, 10 kwietnia. (*Dep. pryw. telef.*) W myśl uchwały I. Zjazdu dziennikarzy słowiańskich w Pradze, podjęło Towarzystwo dziennikarzy polskich we Lwowie urządzenie II. Zjazdu w Krakowie, poruczone p. Michałowi Chylińskiemu redaktorowi *Czasu*, jako wiceprezysowi Towarzystwa dziennikarzy polskich oraz wiceprezysowi I. Zjazdu w Pradze, aby utworzył komitet miejscowy w Krakowie. W skutek tego zlecenia odbyło się w niedzielę 9 b. m. na zaproszenie p. Chylińskiego zebranie przedstawicieli pism codziennych krakowskich. Obecni byli mianowicie pp.: dr. Beauprę współredaktor *Czasu*, Kazimierz Ehrenberg, Michał Konopiński, dr. Włodzimierz Lewicki, Władysław Prokesh i Rudolf Starzewski.

Zgromadzeni zawiązali się w komitet, wybierając przewodniczącym p. Michała Chylińskiego, sekretarzem p. Prokeshę. Uchwalono, aby II. zjazd dziennikarzy słowiańskich odbył się w dniach 23, 24 i 25 września b. r. w Krakowie. Co do dalszego toku prac przygotowawczych, Komitet porozumie się z Komitetem I. Zjazdu w Pradze i z Towarzystwem dziennikarzy polskich we Lwowie.

Wiedeń, 10 kwietnia. Najj. Pan przyjął wczoraj prezydenta ministrów węgierskich Szella na przeszło całogodzinnej audyencji.

Wiedeń, 10 kwietnia. „Dziennik rozporządzeń wojskowych“ ogłasza ustąpienie głównodowodzącego i komendanta korpusu w Pradze generała Gruenego. Miejsce jego obejmuje dotychczasowy komendant korpusu w Koszycach generał Fabini, a komendantem w Koszycach mianowany generał Pogonyi.

„Dziennik rozporządzeń wojskowych“ ogłasza dalej:

Najj. Pan przeniósł generał-porucznika Aleksandra hr. Huebnera, komendanta dy-

wizyi kawalerii w Jarosławiu, na własną jego prośbę, w stan spoczynku i nadał mu przy tej sposobności godność tajnego radcy;

zamianował generał-majora Karola hr. Auersperga komendantem dywizyi kawalerii w Jarosławiu; pułkownika Neudorfa Nachwodsky'ego komendantem 6 brygady kawalerii; podpułkownika Hugona Janoscha komendantem pułku ułanów im. Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda nr. 7; generał-majora Gustawa Szkoniy'ego komendantem dywizyi kawalerii w Krakowie; pułkownika Ernesta hr. Hagena komendanta pułku ułanów ks. Schwarzenberga nr. 2, komendantem 18 brygady kawalerii, a podpułkownika Karola hr. Huyna komendantem 2 pułku ułanów.

Najj. Pan zezwolił na przeniesienie generał-majora Józefa Arlhausa Freunda komendanta 18 brygady kawalerii w tym samym charakterze do 11 brygady kawalerii; na przeniesienie w stan spoczynku: majora Stefana Golika z 24 pułku piechoty i starszego lekarza sztabowego I. kl. Józefa Bahnera, komendanta szpitalu garnizonowego nr. 15 w Krakowie, a to na własną prośbę, przyczem nadał mu krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

W końcu zamianowany został starszy lekarz sztabowy II. klasy Józef Krumpholz, naczelnym lekarz garnizonowy w Tarnowie, komendantem szpitalu garnizonowego nr. 15 w Krakowie, a lekarz sztabowy Edwin Hallerung naczelnym lekarzem garnizonowym w Tarnowie.

Wiedeń, 10 kwietnia. Wczoraj po południu o godzinie 4 odbył się pogrzeb s. p. Arcyksięcia Ernesta z zastępowaniem zwykłego w takich razach ceremoniału. W uroczystości pogrzebowej wzięli udział: Najj. Pan, wszyscy tu bawiący Arcyksiężęta i Arcyksiężniczki, Książę Leopold sasko-kobursko-gotajski, książę Wilhelm Schaumburg-Lippe, nadzwyczajni delegaci wielu panujących, wszyscy wspólni i austriaccy Ministrowie, prezydent ministrów węgierskich Szell, minister węgierski Daranyi, dygnitarze dworscy i państwowi, generałcy i t. d. Najd. Arcyksiężę Rainer towarzyszył trumnie aż do grobowca.

Wiedeń, 10 kwietnia. Do *Sonn u. Mont. Zeitung* donoszą z Pragi, że bieżąca sesja sejmung czeskiego potrwa aż do połowy maja.

Wiedeń, 10 kwietnia. O wczorajszym zgromadzeniu reprezentantów stronnictw niemieckich opozycyjnych wydano komunikat. Podający tylko formalny przebieg posiedzenia bez żadnych szczegółów merytorycznych. Do subkomitetu wybrani zostali: Bärreither, Gross, Hohenburger, Kaiser, Lichtenstein, Pergelt i Prade, a więc lista jest inna, niżli ogłoszone poprzednio propozycje.

O przebiegu zgromadzenia dzienniki podają niektóre szczegóły. I tak najskrajniejsze żądania stawiali Niemcy styryjscy, którzy domagali się, aby język niemiecki był uznany jedynym powszechnym państwowym. Niemcy czescy żądali uregulowania sprawy językowej w drodze ustawy, utworzenia kurji narodowościowych i odrębnego administracyjnego obszaru niemieckiego w Czechach. Ogólnie domagano się zniesienia rozporządzeń językowych. Dyskusja była bardzo krótka, a większą część posiedzenia, które trwało od godziny 11 do 3 po południu wypełniły sprawozdania reprezentantów różnych krajów.

Wiedeń, 10 kwietnia. Z sześciu członków klubu Schönererowców jedynie jeszcze poseł Türk pozostaje wiernym Kościołowi katolickiemu. Poseł Kittel przeszedł z żoną i córką na protestantyzm. Iro wczoraj wniósł podanie do magistratu, Schönerer ma to wkrótce uczynić, a Hofer jest oddawna protestantem.

Praga, 10 kwietnia. *Narodni Listy* donoszą, że przewodniczący parlamentarnej komisji prawicy, p. A. Jaworski konferował w sobotę z P. Prezydentem Ministrów hr. Thunem.

Konferencja komitetu wykonawczego stronnictw większości, która była zapowiadzana na czwartek 13 kwietnia, została odłożona na czas późniejszy.

Budapeszt, 10 kwietnia. Węgierskie *Biuro Korespondencyjne* zaprzecza doniesieniu dzienników, jakoby rząd zamierzał przedłożyć jeszcze jednomiesięczne prowizoryum budżetowe; jest bowiem wszelka nadzieja, że w najbliższym czasie, najpóźniej do 1 maja sejm zatwierdzi preliminarz.

Rzym, 10 kwietnia. Delegaci polskiej prasy na kongres międzynarodowy Kazimierz Skrzyński i dr. Adam Bienkowski byli wczoraj u sekretarza stanu kardynała Rampoli, który ich przyjął jak najczelwiej i z całą serdecznością. Kardynał oświadczył, że gdyby było niemożliwym wyjechać dla delegatów polskich posłuchania u Ojca św., Papież bowiem po przebytej chorobie musi się bardzo ochraniać, w takim razie zakomunikuje Jego Świątobliwości wyrazy hołdu i uczucia synowskiego przywiązania dziennikarzy polskich.

Bukareszt, 10 kwietnia. Wczoraj odbyło się tu wielkie zgromadzenie narodowych liberałów, w którem wzięło udział około 10.000 osób, między innymi wielu delegatów z prowincyi.

Zgromadzeniu przewodniczył prezydent Izby posłów Gianni. Po entuzjastycznie przyjętych mowach Sturdzy i Palladisa, który potępił ataki wymierzane przeciwko Sturdzie, uchwalono zgromadzenie rezolucję, w której powiedziano, że stronnictwo narodowo-liberalne solidaryzuje się w wytkniętym przez Sturdę kierunkiem politycznym.

Zgromadzenie rozeszło się w największym porządku, unikając zetknięcia z członkami odbywającego się równocześnie w pobliskiej sali zgromadzenia konserwatystów. Tutaj wygłosili Flewa, Filipeseu, Aleksander Catarrgi i inni mowy podburzające przeciwko rządowi i starali się nakłonić zebranych do ekscesów ulicznych. Członkowie tego zgromadzenia w otoczeniu kilkuset osób z najniższych warstw społecznych znalazłszy ulicę zamkniętą przez wojsko, zaczęli rzucić na żołnierzy kamieniami. Wojsko i policja rozprószyły tłum, przyczem przedsięwzięto kilka aresztowań; między aresztowanymi podżegaczami znajduje się senator Brabescu, który groził, że będzie strzelał. Obecnie panuje już zupełny spokój.

Lille, 10 kwietnia. Wczoraj odsłonięto tu pomnik Pasteura, przyczem otwarto także nowy instytut pasteurowski.

Paryż, 10 kwietnia. *Figaro* ogłasza zeznania byłych ministrów wojny: Merciera i Billota w sprawie Dreyfusa. Obaj oświadczali, że o winie Dreyfusa są najmocniej przekonani.

Paryż, 10 kwietnia. Na bankiecie politycznym prezydent ministrów Dupuy wygłosił mowę, w której zaznaczył, że położenie obecne Republiki jest tak silne, iż nie potrzebuje obawiać się kłopotów fantastycznych osobistości, które marzą o plebiscycie i za jego pomocą o powrocie dawnych form państwowych. Dalej wspomniął Dupuy o sprawie Faszody, o ugodzie co do Afryki i o innych sprawach zewnętrznych i wewnętrznych, wykazując na każdym polu zwycięstwo Republiki. Nakoniec dotknął sprawy Dreyfusa i oświadczył, że wyrok trybunału kasacyjnego znajduje niezawodnie powszechne uznanie i tak będzie oceniony, jak na to zasługuje. Mowę prezydenta ministrów przyjmowano hucznymi oklaskami.

Paryż, 10 kwietnia. *Figaro* ogłasza dziś zeznania byłego ministra wojny, generała Zurlindena i zeznania Chanoine'a. Pierwszy oświadcza, że studyowanie *dossier* rozpoczął po odkryciu sfałszowania przez Henry'ego, i stwierdza, że zasądzenie Dreyfusa nastąpiło na mocy przepisów prawnych. Akta *dossier* dowodzą, że zdradca musiał należeć do sztabu generalnego. Dokumenta wyliczone w *bordereau* miały wielkie znaczenie dla obcego mocarstwa. Wina Dreyfusa zresztą pokazuje się z zeznań Henry'ego i Paty de Clama.

Wiedeń, 10 kwietnia. Stan Banku austro-węgierskiego z dniem 7 kwietnia 1899: Banknoty w obiegu 652,267.000 (w porównaniu z poprzednim tygodniem mniej o 4,343.000); rezerwa kruszcowa 500,322.000 (mniej o 1,809.000); portfel wekslowy 174,500.000 (więcej o 2,262.000); lombard papierów 21,778.000 (mniej o 454.000); banknoty wolne od podatków 56,127.000 (więcej o 2,613.000).

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 kwietnia 1899. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*) godz. 2 min. 30. Akcje austr. zakł. kredyt. 357'25, Akcje węg. zakł. kredyt. 382'50, Akcje Anglobanku 153'55, Akcje Unionbanku 310'50, Akcje Banku dla krajów koronnych 238'—, Akcje Bankvereinu 270'—, Akcje Bodenkredit 495'—, Akcje galicyjskiego Banku hipot. —, Akcje kolei państwowych 362'50, Akcje kolei południowej 62'25, Akcje tramwayowe 501'—, Akcje kolei Elbethal 258'25, Akcje kolei północnej —, Akcje kolei Lwowsko-Czernowieckiej —, Akcje Alpine 241'50, Akcje Rima Muranyi 311'—, Akcje praskiego Towarzystwa żel. 1288'—, Akcje fabryki broni 219'—, Akcje tytoniowe 130'25, Obligacje węgierskiej indemnizacji 95'85, Renta majowa 100'80, Austriacka renta koronowa 100'40, Węgierska renta koronowa 97'15, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 95'90, 4 prc. listy Banku krajowego 98'—, 4 i pół prc. listy Banku krajowego 100'50, 4 prc. listy Banku hipotecznego 96'95, 4 i pół prc. listy Banku hipotecznego 100'25, 5 prc. listy Banku hipotecznego 110'—, 4 prc. Obligacje propinacyjne 97'80, 4 prc. galicyjska krajowa pożyczka 97'—, 4 prc. pożyczka miasta Lwowa 94'30, Losy tureckie 59'80, Marki 59'02, Rubel 127'37. Lombardy —.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Licytacje.

L. 19089. (2540 3—3)
OBWIESZCZENIE

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlane konserwacyjnych na drodze strategicznej Gorzyce, Trynca, Łęzajsk w Rzeszowie okręgu budowniczym w latach 1899. 1900 i 1901 odbędzie się dnia 26 kwietnia 1899 w c. k. Starostwie w Rzeszowie licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowlane wykonąć się mających w r. 1899 wynoszą w sekcji drogowej Gorzyce 2991 zł. 87 ct.

Ogólne i szczegółowe warunki budowy, spis cen jednostkowych kosztorys sumaryczny i plany budowlane na rok 1899 przejrane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5%, kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnionych sekcji drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5 kwietnia 1899.

L. cz. E. 310/98 (6) (1663 3—3)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Tarnowa, zastąpionej przez adwokata dra Forystę w Tarnowie, odbędzie się dnia 5 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Wojniczu licytacja trzech realności w Fałciszwycy położonych, Franciszka Jarosza własnych, a to: whl. 12, 29 i 50 ks. gr. gm. kat. Fałciszwycy objętych, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione: realność 12 na 10223 zł., realność 29 na 1376 zł., realność 50 na 7 zł., przynależności zaś realności whl. 12 na 1139 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi: realności 12 z przynależnościami 7574 zł. 66 ct., realności 29 kwotę 917 zł. 32 ct. realności 50 kwotę 4 zł. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojnicz, dnia 23 lutego 1899.

L. cz. E. 1289/98 (7) (1863 3—3)

Na żądanie Markusa Gottlieba, kupca w Pruchniku, odbędzie się dnia 9 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali rozpraw licytacja realności lwh. 175 ks. gr. gminy kat. Jodłówka objętej, zobowiązanego Franciszka Rząsy własnej, wraz z domem mieszkalnym i stajnią w jednym zabudowaniu.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 273 zł. 63 ct.

Najniższa cena wynosi 182 zł. 42 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w tutejszej kancelarii.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Pruchnik, dnia 21 lutego 1899.

L. cz. E. 57/98 (4) (2301 3—3)

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 5 maja 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności objętej whl. 50 ks. gr. gm. kat. Przemysłany, wraz z przynależnościami, składającymi się ze stajenki, lodowni i lodów.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona wraz z przynależnościami na 2000 zł.

Najniższa cena wynosi 1000 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół opisania i wyciąg z księgi pożyczek) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przemysłany, dnia 6 marca 1899.

L. cz. E. 129/98 (6) (2445 3—3)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Jasła, zastąpionej przez adw. dra Baranowskiego, odbędzie się dnia 9 maja 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacja realności whl. 14 ks. gr. gm. kat. Lisów objętej, dłużnika Wawrzyńca Stygara własnej. Przynależności żadnych nie ma.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2326 zł. a. w. a to: gruntów na 1356 zł. a budynków na 970 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi 1550 zł. 67 ct. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 13 stycznia 1899.

L. cz. E. 181/98 (15) (2543 3—3)

Na żądanie galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie, zastępowanego przez Dyrekcyę, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 22 w Krakowie, licytacja dóbr tabularnych Nieznanowice lwh. 620 i Jaroszków lwh. 611 objętych, wraz z przynależnościami, w protokole opisania i ocenienia przynależności z dnia 26 października 1898 E. 81/98 6 bliżej wyszczególnionymi, i nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione mianowicie Nieznanowice na 16000 zł., przynależności zaś na 702 zł., Jaroszków na 8000 zł., przynależności zaś na 1922 zł.

Najniższa cena wynosi co do Nieznanowice 11134 zł. 66 ct. zaś co do Jaroszków 6615 zł. 30 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VIII.
Kraków, 17 lutego 1899.

L. cz. E. 1053/98 (4) (2316 2—3)

Na żądanie Pawliny Chronowicz zastąpionej przez adw. dr. Wagnera odbędzie się dnia 9 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Brodach licytacja 2/6 części realności wyk. hip. l. 174. 2/12 części realności wyk. hip. l. 172 i 2/12 części realności wyk. hip. l. 173 ks. gr. gm. kat. Ponikwa objętych dłużnika Leśka Krutiska własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację są ocenione na 208 zł. 66 ct. a. w.

Najniższa cena wynosi 139 zł. 10 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 9 marca 1899.

L. cz. 1402/98 (4) (2443 3—3)

Na żądanie Gimpla Stachelberga, kupca w Samborze, odbędzie się dnia 3 maja 1899 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja nieruchomości a mianowicie: a) całej realności wyk. hip. l. 689. b) połowy realności wyk. hip. l. 691 i c) 6/30 części realności wyk. hip. l. 693 ks. gr. gminy kat. Kulezyce objętych wraz z przynależnościami składającymi się z pary koni jednego woza i 4 korcy żyta.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a mianowicie ad a) na 2837 zł. ad b) na 125 zł. zaś ad c) na 40 zł. przynależności zaś na 145 zł.

Najniższa cena wynosi 2096 zł. 67 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza

licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 7 marca 1899.

L. cz. E. 393/98 (2) (2598 2—3)

Na żądanie Mikołaja Zielskiego odbędzie się dnia 3 maja 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 686 ks. gr. gm. kat. Rudniki objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z stodoły i chłupy.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 110 zł. w. a. przynależności zaś na 30 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 93 zł. 32 ct. a. w. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 20 grudnia 1898.

L. cz. VII. 813,91 (35 /VIII) (2126 2—3)

W sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się w dniu 9 maja 1899 o godzinie 10 rano przymusowa licytacja realności lk. 188 Dz. V. w Krakowie lwh. 1034 F-likasy Smoleńskiej własnej, tudzież realności lk. 109 Dz. V w Krakowie lwh. 973 Feliksy. Wincentego, Antoniny, Anny, Joanny, Stanisława, Ludwika, Marii Pieguszkowskich Feliksy Smoleńskiej własnej.

Cena wywołania wynosi a) co do realności lk. 188—13260 zł. b) co do realności lk. 109—11005 zł., wadyum ad a) 1326 zł., ad b) 1100 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w oddziale VIII.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Emil Schwarz.
Kraków, 3 marca 1899,

L. cz. E. 144/98 (5) (2638)

Na żądanie Geli Verstandig z Sokołowa, odbędzie się dnia 28 kwietnia 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Sokołowie licytacja domu, gruntu, łąki i pastwiska zapisanych w księdze gruntowej gm. Nienadówka, lwh. 176 a stanowiących połowę realności wykazem tym objętej Marcina Ożoga własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z wozu, pługą 2 bron żaren bezki 3 sztuk bydła, zboża niemłóconego i koniczu.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 522 zł. 93 ct., przynależności zaś na 125 zł.

Najniższa cena wynosi 400 zł. w. a. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiada-

miane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Sokołów, dnia 5 lutego 1899.

L. cz. E. VIII. 3889/98 (6) (2527)

Na żądanie Arcybractwa Miłosierdzia per adwokat dr. Hajdukiewicz w Krakowie, odbędzie się dnia 1 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49 licytacja realności lwh. 295 ks. gr. gm. kat. Zwierzyniec spadkobierców śp. Jana Forysia własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1225 zł. w. a. przynależności zaś na 5 zł.

Najniższa cena wynosi 620 zł. 84 ct. aw. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 52.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII
Kraków, dnia 3 marca 1899.

L. cz. E. 836/98 (5) (1199 1—3)

Na żądanie Józefa Oleksego, odbędzie się dnia 15 maja 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Limanowie licytacja całej realności w Jaworzni składającej się z ciała hipotecznego l. 51 i z połowy ciała hipotecznego l. 52 gm. Jaworzna Jana Zelka własnych wraz z przynależnościami składającymi się z pary koni, dwóch krów, jednej jałówki, trzech cieląt, czterech kóp owsa trzech kóp pszenicy, czterech kóp jęczmienia trzech kóp czernienia złotego jednej siewczarki, jednego młynka, jednego wozu, pary bron.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3641 złr. 85 ct. przynależności zaś na 400 zł.

Najniższa cena wynosi 3/4 ceny szacunkowej, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 11 lutego 1899.

L. cz. E. 173/98 (4) (2637 1—2)

Na żądanie C. k. Urzędu podatkowego w Sokołowie imieniem Skarbu Państwa odbędzie się dnia 1 maja 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Sokołowie licytacja gruntu, pastwiska i łąki stanowiących realność zapisaną w księdze gruntowej gminy Wileża wola w wykazie hipotecznym l. 230.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 536 złr. 95 ct.

Najniższa cena wynosi 358 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokołów, dnia 31 stycznia 1899.

L. cz. Succ. 9050 1253/VII (2641 1—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VII. we Lwowie jako władza sprawy niesporne przeprowadzając ogłasza, że dnia 25 kwietnia 1899 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. sądzie w biurze Nr. 20 powtórnie dobrowolna publiczna licytacja celem wydzierżawienia do fundacji Stanisława hr. Skarbka należących w powiecie Żydaczowskim w obrębie gmin katastralnych Rozwadów, Nadiatyze i Uście położonych łąk zwanych „Maniłów i Łukawieńskie” oraz „Moczar” na dalszy trzyletni lub sześciolatek okres dzierżawy od 1 kwietnia 1899 r. licząc, że cena wywołania za łąki „Maniłów i Łukawieńskie”, wynosi 9650 zł., zaś za łąki „Moczar” 1200 zł. w. a. rocznie, że każdy chęć wydzierżawienia mający 10% ceny wywołania w gotówce lub papierach wartościowych pupilarne bezpieczeństwo przedstawiających jako wadium do rak komisji licytacyjnej złożyć winien, że licytacja ta będzie wyłącznie na pisemne oferty przeprowadzoną, że zatwierdzenie umowy dzierżawnej względnie wybór osoby dzierżawcy między oferentami, zastrzeżonym jest Radzie administracyjnej fundacji Stanisława hr. Skarbka, której wysokość ofiarowanego czynszu nie wiąże oraz, że na terminie tym oferty przyjmowane będą tylko do godziny 12 w południe i po upływie tego czasu żadna więcej oferta przyjęta nie będzie.

Szczegółowe warunki licytacyjne mogą być przejrane w kancelarii Senatu VII tut. sądu lub w kancelarii centralnej Administracji fundacji Stanisława hr. Skarbka we Lwowie w gmachu teatralnym codziennie od godziny 9—2.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1899.

L. 1182/97 VII 904/95 (2679 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Trembowli przeprowadzi celem zaspokojenia wierzytelności gminy miasta Trembowli w kwocie 300 zł. z pn. miastu przymusowy przetarg połowy realności objętej wyk. hip. 1609 ks. gr. gm. kat. Trembowla dłużnika Wincen-tego Piotrowskiego własnych na dniu 24 kwietnia 1899 i 5 maja 1899 zawsze o 11 godz. rano przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową przy drugim zaś i niżej takowej.

Cena wywołania połowy realności wynosi 127 zł. 87 ct. a wadium 13 zł., zaś całej realności 2927 zł. 87 ct., a wadium 293 zł.

Wyciąg tabularny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze. Kuratorem niewiadomych wierzyteli jest c. k. notaryusz Karol Berchard.

Trembowla, dnia 2 października 1897.

L. cz. E. 616/98 5 (2635)

Na żądanie Iwana Podlisieckiego z Bereżowa wyznęgo, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 licytacja realności wedle whl. 974 ks. gr. gm. Bereżów wyżny Iwana Tomycza Andrija „Dzenczuka” własnej wraz z przynależnościami która to realność składa się tylko z chaty i z parcy. gr. lh. 4168/3.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 160 zł. w. a. a to gruntu na 150 zł., zaś chaty na 10 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 105 zł. w. a., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Peczeniżyn, dnia 20 grudnia 1898.

L. cz. E. 996/98 (4) (2509 1—3)

Na żądanie Bukowińskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Czerniowcach, zastąpionego przez adw. dr. Moritza Paschke w Czerniowcach, odbędzie się dnia 9 maja 1899 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacja realności whl. 593 ks. gr. gm. kat. Stecowa objętej, zobowiązanego Ili Rensa własnej, tudzież realności whl. 1436 ks. gr. gm.

kat. Stecowa objętej, zobowiązanego Petra Anatejczuka Iwana własnej, składających się z pb. 19/1 i gr. 591/2, 592/2, 1819, 1820 i 591/5 wraz z przynależnościami, składającymi się z zasiewów.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione: a) posiadłość whl. 593 objęta na 380 zł., b) posiadłość whl. 1436 objęta na 120 zł.; przynależności nie ma żadnych.

Najniższa cena wynosi ad a) 253 zł. 34 ct., ad b) 80 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sniatyn, dnia 30 grudnia 1898.

L. cz. E. 38/98 (7) (2149)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Grybowie, odbędzie się dnia 10 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Grybowie licytacja realności lwh. 50 i 109 w Starej wsi.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione pierwsza na 115 zł., druga na 686 zł. 69 ct.

Najniższa cena wynosi co do pierwszej 57 zł. 50 ct., co do drugiej 457 zł. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd egzekucyjny, Oddział II.
Grybów, dnia 11 marca 1899.

L. cz. E. 1190/98 (2) (2600 1—3)

Na żądanie Jakóba Majera Schüllera odbędzie się dnia 9 maja 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja 26/192 części realności lk. 65 lwh. 87 ks. gr. gm. Sackowa góra objętej Mateusza Dyda własnej, składającej się z domu i stodoły, parcy bud. i gruntowych.

26/192 części nieruchomości wystawionych na licytację są ocenione na 334 złr. 10ct.

Najniższa cena wynosi 222 zł. 74 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 24 marca 1899.

L. cz. E. 973/98 (2) (2599 1—3)

Na żądanie Franciszka Tomaszewskiego odbędzie się dnia 5 maja 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja realności lwh. 9 ks. gr. gm. Mielec.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 80 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 53 złr. 33 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabu-

larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 20 marca 1899.

L. cz. E. 13/98 (7) (2555 1—3)

Na żądanie c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 8 maja 1899 o godzinie 10 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Złoczowie licytacja majątności tab Wiktorówka w. hip. l. 358 dla większych posiadłości c. k. sądu obwodowego w Złoczowie objętej pana Aleksandra Zilewskiego własnej, wraz przynależnościami, składającymi się z budynków, zasiewów, inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 42244 zł. 50 ct. a to gruntu na 32000 zł. przynależności zaś na 10244 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 28163 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne przedłożone i przyjęte do E. 13/98 (6) i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów, dnia 11 marca 1899.

L. cz. E. 284/98 (3) (1822)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Jaworowie, odbędzie się dnia 10 maja 1899 o godz. 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. licytacja realności wykazem hipotecznym l. 592 księgi gruntowej gminy katastralnej Jazów stary objętej, składającej się z parcy gruntowej 10869 i połowy realności wykazem hipotecznym l. 591 księgi gruntowej gminy katastralnej Jazów stary objętej, Mendla Sternlichta własnej, składającej się z parcy budowlanej 749/1 i parcy gruntowych 10475/1, 10646, 10647 i 10877/2.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 190 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 126 zł. 67 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jaworów, dnia 1 grudnia 1898.

L. cz. 280/99 (1) (2563 1—3)

Sprawa egzekucyjna Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu, przeciw Iwanowi Worona w Podhorkach pto 80 zł. aw. zpn.

Gdy Michał Worona do sąd warunkom licytacyjnym tus. uchwałą z dnia 28 lipca 1896 L. 9685 ustanowionych, zadość nie uczynił i nie złożył do depozytu resztę ceny kupna w kwocie 340 złr. za nabyte w dniu 19 listopada 1896 realności Iwana Worony a to połowy realności lwh. 452 ks. gr. Podhorki i całej realności lwh. 453 teje książki, przeto na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu zarządza się relucyacyę tych posiadłości na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego nabywcy i jeden termin do tej relucyacyi wyznacza się na dzień 4 maja 1899 o godzinie 10 rano w biurze Nr. 7 w tut. sądzie.

Za podstawę relucyacyi stanowią warunki licytacyjne ustalone tus. uchwałą z dnia 28 lipca 1896 L. 9685, z tą atoli odmianną że cenę wywołania stanowi cena kupca przy i licytacyi przez opieszalego nabywcę ofiarowana, t. j. za połowę realności lwh. 452 księgi gr. Podhorki 221 złr. i za całą realność lwh. teje książki 175 zł. 50 ct.

Na tym terminie jednym po myśli §. 45 pat. ces. z 19/12 1796 i L. 3293 u. s. zostaną te posiadłości sprzedane nawet niżej ceny szacunkowej za jaką kolwiek cenę.

Relucyacya nie będzie miała miejsca, jeśli opieszale nabywca przed godziną przeznaczoną do licytacyi złoży w sądzie zalegającą resztę ceny kupna i koszty narosłe w gotowiznie.

Z chwilą prawomocności tej uchwały staje się licytacya pierwsza bezskuteczną.

Koszta wierzytelności egzekwującego oznaczają się na 15 zł. 39 ct. aw.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kałusz, dnia 24 lutego 1899.

Konkursa.

Do l. 21695 (II.) (2623 1—2)

KONKURS.

Z powodu przeprowadzonej regulacyi plac i etatu urzędników Magistratu stoł. król. m. Krakowa, sekcya skarbowa Rady miasta uchwałą z dnia 11 marca b. r. postanowiła rozpisac ponownie konkurs na posadę kasyera miejskiego z tem, że podania na mocy poprzedniego konkursu z 27 lutego 1897 l. 11503 wniesione, będą wzięte pod rozwagę przy obsadzeniu posady, o ile kandydaci posiadają ogólne i fachowe kwalifikacye.

Stosownie do powyższej uchwały, Magistrat stoł. król. miasta Krakowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę kasyera miejskiego w VIII. klasie rangi z płacą 1800 zł., z dodatkiem kwaterowym 350 zł., z prawem do dwóch pięcioleci po 200 zł. oraz z kwotą 100 zł. na manco.

Posada powyższa nadana zostanie na razie prowizorycznie, stabilizacya zaś nastąpi po roku zadowalniającej służby.

Obok warunków ogólnych, jak: obywatelstwo austriackie, nieposzlakowany charakter, znajomość języków krajowych i wiek poniżej 40 lat, wymaga się od kandydatów na tę posadę: wykazania się świadectwem z ukończonego z dobrym postępem przynajmniej niższego gimnazjum lub niższej szkoły realnej, oraz świadectwem ze złożonego z dobrym postępem egzaminu z rachunkowości państwowej, jakoteż z egzaminu kasowego, nadto dołączyć należy krótki opis dotychczasowej swej działalności, wreszcie wymaga się kaucyi 3.600 zł.

Podania o wymienioną posadę wnieść należy do Prezydium Magistratu stoł. król. m. Krakowa najpóźniej do dnia 15 maja 1899

O ile pp. kandydaci pozostają obecnie w służbie państwowej lub autonomicznej podania swe wnieść powinni za pośrednictwem swoich przełożonych władz.

Magistrat stoł. król. miasta Kraków, dnia 31 marca 1899.

(2686 1—2)

KONKURS.

Prezydium Magistratu stoł. król. m. Lwowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę „zawodowcy ementarażycza-kowskiego“ z płacą roczną 500 zł, wol-

nem pomieszkaniem w miejskim budynku na ementarzu, tudzież z dwoma pięcioleciami po 25 zł.

Kandydaci winni się wykazać fachową znajomością ogrodnictwa, biegłością w pisaniu i utrzymywaniu ksiąg inwentarzowych ementaraża, wreszcie ogólnym wykształceniem.

Podania zaopatrzone w załączniki wnoszące należy w Prezydium Magistratu w godzinach urzędowania najdalej do 15 kwietnia 1899.

Lwów, dnia 8 kwietnia 1899.

L. 30381/II. (2542 3—3)

KONKURS

na posady ekspedjentów przy c. k. urzędach pocztowych: w Moszkowie w powiecie Sokalskim, w Chotyliu w powiecie Cieszanowskim, w Jałowicach (Lwów 14) w powiecie Lwowskim, w Bogdanówce (Lwów 15) w powiecie lwowskim, i w Kulparkowie w powiecie Lwowskim, za kontraktem służbowym i kaucją po 200 zł.

Z poborami dla Moszkowy:

Płacy rocznych 150 zł.

ryczałtem kancelaryjnym 40 zł.

i wynagrodzenia 150 zł. za codzienne go posłańca pieszego do Ostrowa obok Sokala i napowrót.

Dla Chotyliu:

Płacy rocznych 150 zł.

ryczałtu kancelaryjnego 40 zł

i wynagrodzenia 150 zł. dla codziennego posłańca pieszego do Cieszanowa i napowrót.

Dla Jałowic (Lwów 14):

Płacy rocznych 150 zł. i

ryczałtu kancelaryjny 40 zł.

Dla Bogdanówki (Lwów 15):

Płacy rocznych 150 zł.

ryczałtu kancelaryjnego 40 zł

wynagrodzenia 240 zł. za posłańca pieszego dwa razy dziennie do urzędu pocztowego Lwów 2 i napowrót

i dodatku na list noz 240 zł.

Dla Kulparkowa:

Płacy rocznych 150 zł.

ryczałtu kancelaryjnego 40 zł.

i wynagrodzenia 240 zł. na codziennego posłańca pieszego do urzędu pocztowego Lwów 2 i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 16 kwietnia b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 27 marca 1899.

L. 13502 (2644 1—3)

KONKURS.

Przy c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie względnie przy c. k. Ekspozyturze policyjnej w Nadbrzeziu opróżnioną jest posada prowizorycznego c. k. strażnika cywilno-policyjnego z roczną płacą 360 zł. wraz z 25% dodatkiem służbowym i prawem do dodatków 10-letnich.

Ubiegający się o tę posadę, do której w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 dz. p. p. wysłużonym podoficerom zastrzeżone jest pierwszeństwo przed innymi kompetentami, winni wnieść własnoręcznie pisane podanie za pośrednictwem swej przełożonej komendy wojskowej lub swego przełożonego urzędu do Prezydium c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie w terminie do 15 maja b. r.

Nadmienia się, że przyjęty kompetent podlega sześciomiesięcznej próbie służbowej. Kraków, dnia 8 kwietnia 1899.

Upadłości.

L. cz. S. 4/99 (2551 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Schifry Grobluch, protokołowanej firmy w Tarnowie zamieszkałej, a to do całego tak ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości majątku, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. z r. 1869 Nr. 1. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Ludwik Rekiert, c. k. rada sądu krajowego w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Alojzy Malawski w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 13 kwietnia 1899 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarsza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami, roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były,

powinni takowe do dnia 15 maja 1899 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie zgłosić i na posłuchaniu, w dniu 7 czerwca 1899 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającemu, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadania otrzymują. Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 3 kwietnia 1899.

L. cz. S. 5/99 (3) (2574 2 3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs do całego ruchomego, jakoteż nieruchomości, a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowe z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p., położonego majątku Franciszka H-ssa, nieprotokołowanego kupca (spedytora) l. 3. ul. Kopernika we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się p. radcy Sądu krajowego Cieimirskiemu, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowo zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dr. Maurycego Jekiesza, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 11 kwietnia 1899, godzinę 12 w południe, w Sli Nr 21 tut. sądu.

Ktośkolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej, m. takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 22 maja 1899 i podać ją na terminie na dzień 13 czerwca 1899 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spor już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie lwowskiej“.

Z c. k. Sądu krajowego, Senat VII.

Lwów, dnia 31 marca 1899.

L. cz. S. 8/98 (23) (2595 2—3)

W sprawie konkursowej Fedora Nestoruka rolnika ze Starych Kut na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 31 grudnia 1898 l. cz. S. 8/98 (29) wzywa się wszystkich wierzycieli, aby swe pretensje do wspólnej masy rozbirowej przed upływem 18 maja 1899 zgłosili i na posłuchaniu w dniu 20 czerwca 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie powiat. w Kutach sala Nr. 7 odbyć się mającemu do likwidacyi i uporządkowania przedstawili a to pod rygorem skutków prawnych.

Do wyboru zarządcy masy konkursowej w miejsce adw. dr. Seliga Macha wyznacza się audyencyę w tut. c. k. sądzie powiatowym na dzień 20 kwietnia 1899 o godzinie 4 po południu sala Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kuty, dnia 18 marca 1899.

C. k. komisarz konkursowy.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 14/99 (2) (2647)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł: Zamieszczona w Nr. 7 czasopisma drukowego „Zycie“ z 1 kwietnia 1899 reprodukcya plakatu z wizerunkiem „Szatan“ zawiera znamiona występku z §. 516 u. k. Zatwierdza się konfiskatę tego czasopisma zakazuje się rozszerzania.

Kraków, 4 kwietnia 1899.

L. cz. Pr. III. 15/99 (2) (2648)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora orzekł: Zamieszczony w Nr. 7 czasopisma drukowego „Bocian“ z 1 kwietnia 1899 ustęp fejletonu

„Historia guzika od mundura“ od „wskutek tych“ do „jedną nogą“ i artykuł „Autentyczna lista wyborecz“ zawierają znamiona występku pierwszy z §. 303 u. k. drugi z §. 516 u. k. zakazuje się rozszerzania inkryminowanych ustępów.

Kraków, 4 kwietnia 1899.

Sl. 74

(2432)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des im Commissionsverlage der Geschäftsstelle der deutschen sozialen Blätter erscheinenden, von G. Reuscher in Leipzig gedruckten, mit der Aufschrift: „Der moralische Sieg Georg Schönerers in Deutsch-Oesterreich von Gustav Böhmer“ versehenen Flugblattes das Verbrechen nach §. 58 c. 63, 65 a. sowie das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgeprochen, und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.
Wien, am 28 März 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des im Verlage des Anton Hauck & Co. erschienenen, bei August Greiner gedruckten Auftrages zur Beilegung an einer auf den 28 März 1899 anberaumten Versammlung in der Stelle von „Genossen und Genossinnen“ bis „Stellung zu nehmen“ das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgeprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft ersuchte Beschlagnahme nach §. 489 St. G. befragt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der besetzten Exemplare erkannt.
Wien, am 28 März 1899.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Bütz hat mit dem Erkenntnis vom 8 März 1899, Pr. 31/2, die Weiterverbreitung der in Verlage von S. Bücker in Dresden erscheinenden Druckschrift: „An die Maurer Nord- und Westböhmens“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 18 März 1899, Pr. 20/1 die Weiterverbreitung der Nummer 23 b. der in Chicago erscheinenden Zeitschrift: „Chicago'ske Noviny“ vom 13 Februar 1899 nach §§. 122 b, d St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 17 März 1899, Pr. 42, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Leitmeritzer Zeitung“ vom 15 März 1899 wegen des Artikels: „Tschedische Freiheit“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 18 März 1899, Pr. 30, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Freigeist“ vom 15 März 1899 wegen des Artikels: „Streitlichter“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 19 März 1899, Pr. 29, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Friedländer Zeitung“ vom 15 März 1899 wegen des Artikels: „Wohin streut Graf Thun?“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Bilsen hat mit dem Erkenntnis vom 14 März 1899, Pr. 10/1, die Weiterverbreitung der Nr. 1272 der in Saint-Denis M. erscheinenden Zeitschrift: „Hlas“ vom 15 Februar 1899 nach §. 493 St. G. verboten.

Sl. 75

(2468)

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 20 März 1899, Pr. 31, die Weiterverbreitung der Nummer 77 der Zeitschrift: „Deutsche Volkszeitung“ vom 18 März 1899, wegen des Artikels: „Verein deutscher Hausfrauen“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Bilsen hat mit dem Erkenntnis vom 13 März 1899, Pr. 8, die Weiterverbreitung der Nummer 34 der in Praha Colfax Co. Neb. erscheinenden Zeitschrift: „Hlas z Prahy“ vom 15 Februar 1899 nach §. 493 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Bilfen hat mit dem Erkenntnis vom 14 März 1899, Nr. 11/1, die Weiterverbreitung der Nummer 22 b. der in Chicago erscheinenden Zeitschrift: „Chicagoische Noviny“ vom 6 Februar 1899 nach §. 493 St. B. D. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Bilfen hat mit dem Erkenntnis vom 16 März 1899, Nr. 12/2, die Weiterverbreitung der Nr. 355 der Zeitschrift: „Deutsche Wacht an der Wieja“ vom 11 März 1899 wegen der Artikel: „Zur „Los von Rom“-Bewegung“ und „Der 13 März und der Paragraph 14“ nach §. 493 St. B. D. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 19 März 1899, Nr. 9, die Weiterverbreitung der Nummer 34 der Zeitschrift: „Olomoucky Pozor“ vom 18 März 1899 wegen des Artikels: „Snemovni vorba na Hranicku“ nach §. 493 St. B. D. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 75/99 1 (2616 2—2)
Przeciw Sądzie Dorze Bergmann, ostatniemi czasy w Nowym Yorku zamieszkałej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Buczaczu przez Józefa Bergmanna pozew o wyznaczenie pozwanej terminu do dostarczenia dokumentów metrykalnych.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na 4 maja 1899 o 9 rano.

Celem strzeżenia praw Sady Dory Bergmann, ustanawia się dr. Jana Lisowskiego adw. w Buczaczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Buczacz, dnia 23 marca 1899.

L. cz. C. II 8/98 13 (2566 2—3)
Przeciw Janowi Klukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Ropczycach przez Zofię Kluk pozew o zapłacenie 240 zlr. a. w.

Na podstawie pozwu wyznaczone ponowny termin do rozprawy na dzień 28 kwietnia 1899 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Strowskiego, adw. w Ropczycach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ropczyce, dnia 27 marca 1899.

L. cz. T. 2/99 1 (2258 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wyzywa posiadacza weksla na blankiecie za 20 ct. opiewającego na 250 zlr. akceptowanego przez Mojżesza Sticha zresztą niewypelnionego, aby w przeciągu 45 dni weksel ten przedłożył, gdyż inaczej takowy uznany zostanie za nieważny.

Przemyśl, 8 marca 1899.

L. cz. Cg. I. 110/99 3 (2649)
Przeciw Józefowi Schönfeldowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego w Krakowie przez Waleryja Wojczyńskiego pozew o wykreślenie prawa zastawu 3614 zł. 50 ct.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 5 kwietnia 1899.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Eibenschütza adw. w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, Oddział I.
Kraków, dnia 31 marca 1899.

L. cz. C. II 74/99 1 (2630 1—3)
Przeciw spadkobiercom Maryi Bieleckiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Stryju przez Jana i Maryę Kochańczyków pozew o uznanie kaucyi za całość majątku spadkowego po Barbarze Bieleckiej w kwocie 400 zł. i za prawo użytkowania na rzecz małoletnich po Barbarze Bieleckiej pozostałych dzieci w stanie biernym ciała tabularnego objętego whl. 2060 ks. gr. gm. Stryj zaindebultowanej za zgłasz.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 14 kwietnia 1899 o 9 godz. przed południem w b. Nr. 32.

Celem strzeżenia praw tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ustanawia się p. adwokata dr. Leona Finka w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Stryj, dnia 8 marca 1899.

L. cz. Cg. I. 69/99 1 (2656)
Przeciw Władysławowi Hennig, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Józefa Mehr, kupca w Nadwórnie, pozew o rozwiązanie kontraktu dzierżawnego i oddanie w posiadanie parcel l. kat. 5981/1 i t. d. w gminie kat. Babeza.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono pierwszą audyencyę na d. 17 kwietnia 1899.

Celem strzeżenia praw Władysława Henniga, ustanawia się adw. dr. Gelehrtera w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Władysława Henniga w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Stanisławów, dnia 5 kwietnia 1899.

L. cz. C. I. 34/99 1 (2633)

Przeciw Aronowi Freilichowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Eisiga Schlossera pozew o 75 zlr., 250 zlr. i 100 zł. a. w. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 26 kwietnia 1899 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Arona Freilicha, ustanawia się p. adw. dr. Fichmana w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z miejsca pobytu Arona Freilicha w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lisko, dnia 31 marca 1899.

(2615 1—3)
PP. ddr. Aleksander Mayer i Chaim Leib Nussbrecher wpisani zostali z dniem 25 lutego 1899 na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 25 lutego 1899.

(2615 1—3)
P. dr. Mayer Letz adw. w Horodence, zamierza przesiedlić się z 20 kwietnia 1899 do Tłumacza.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 28 stycznia 1899.

(2615 1—3)
Pp. adw. ddr. Józef Gottlieb we Lwowie i Józef Klein w Radziechowie, zamierzają przesiedlić się, pierwszy z 20 maja do Putilli na Bukowinie, a drugi z dniem 21 maja 1899 do Bełza.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 25 lutego 1899.

L. 47 (2646 1—3)
Pan dr. Marek Gottlieb, kandydat adwokatury, wpisany został z dniem 4 kwietnia 1899 na listę adwokatów Samborskiej Izby z siedzibą urzędową w Żurawnie.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Sambor, dnia 4 kwietnia 1899.

L. 50 (2645 1—3)
Pan dr. Bronisław Potocki, kandydat adwokatury, wpisany został z dniem 6 kwietnia 1899 na listę adwokatów samborskiej Izby z siedzibą urzędową w Samborze.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Sambor, dnia 6 kwietnia 1899.

L. cz. C. III 74/99 1 (2587 1—3)
Przeciw Justynowi Wiewiórce, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Sączu przez Hrynia Szczerbę pozew o 100 zł. a. w.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy ustnej na dzień 27 kwietnia 1899 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Justyna Wiewiórki, ustanawia się p. dr. G. Kiewicza, adw. w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Justyna Wiewiórkę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Nowy Sącz, dnia 13 marca 1899.

L. cz. C. XII. 406/99 (1) (2642 1—3)
Przeciwko dr. Fryderykowi Kratterowi adw. kraj. przedtem we Lwowie zamieszkałemu którego miejsce pobytu niewiadome jest wniosła firma Ch. Altenberg księgarnia we Lwowie przez adw. dr. J. Czeszera we Lwowie o 149 zł. 83 ct. z pn. do tut. sądu pozew.

Na pozaw ten wyznaczoną została na dzień 11 kwietnia 1899 o godz. 12 w południe w tut. sądzie sala Nr. III. ustna rozprawa.

Celem przestrzegania praw dr. Fryderyka Krattera ustanowiono kuratorem dr. Edmunda Kamińskiego adwokata we Lwowie.

Kurator ma pozwanego w powyżej oznaczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo tak długo zastępywać dopóki tenże albo sam się w sądzie nie zgłosi albo nie ustanowi sobie innego pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XII.
Lwów, dnia 8 kwietnia 1899.

L. cz. Paes 373 18/99 (2625 1—3)

Jego Ekscelencya pan. Prezydent wyższego sądu krajowego zamianował na II-gi okres sądu przysięgłych, który rozpocznie się przy tut. sądzie obwodowym dnia 24 maja 1899 o godz. 8 przed południem przewodniczącym Trybunału przysięgłych c. k. radcę Dworu jako prezidenta sądu obwodowego Ambrożego Janowskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. wiceprezidenta sądu obwodowego Kajetana Chylińskiego tudzież c. k. radców sądu krajowego Leona Alojzego Roszkiewicza, Juliusza Giżowskiego Jana Grafa, Kohmana, dr. Włodzimierza Kozickiego i Karola Reintera.

Sambor, dnia 5 kwietnia 1899.

L. cz. Pr. 702 18 P/99 (2650)

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla II. zwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych na rok 1899 przed c. k. sądem obwodowym w Kołomyi dnia 5 czerwca 1899 o godz. 1/9 rano rozpoczynającą się przewodniczącym sądów przysięgłych c. k. Radcę Dworu jako Prezidenta sądu obwodowego Edmunda Kolba, tudzież radców sądu krajowego Henryka Karszniewicza, Adolfa Sichowera, Mieczysława Morawskiego, Józefa Bielewicz i Antoniego Wileckiego.

Kołomyja, dnia 6 kwietnia 1899.

L. cz. A. 117/98 (12) (2273 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do wiadomości, że 9 kwietnia 1898 zmarł w Tłumaczu Władysław Karpowicz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

O tem uwiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu ustawowych spadkobierców Ludwika Karpowicza i Karola Karpowicza z wezwaniem by w przeciągu jednego roku oświadczenie do spadku wniosli, gdyż inaczej spadek w ich imieniu przez kuratora p. Jana Czechowicza w Tłumaczu przyjęty będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłumacz, 25 lutego 1899.

Ч. сп. Фирм. 34/99 (2125)

Самбірський ц. к. Суд окружний завідомляє, що вписано до реєстру товариств заробкових і господарських зязване на підставі статутів в дня 20 наездника 1898 Товариство задаткове „Добробит“ в Самборі общество зареєстроване з обмеженою порукою, которого цілю єст подавати своим членам, особливо займающим ся рільництвом і промислом кредит, бути своим членам помочним при парцеляції земель, при мекірації господарської і при всяких підприємствельствах промислових через уділене или посередничене кредиту і через отвітне руководство, виеднати собі вепільним кредитом грошей, давати позички на цінні папери, принимати капитал на отсютки, а то или на счет біржний или до обороту, есконтovati і реесконтovati векселі, принимати цінні папери валюті і инші цінні предмети до перековання і заряду.

Всі оголошеня від Товариства мають бити пробити в локало Товариства і оголошувати в часописах „Галичанин і Діло“ или другах на их місце виходати маючих.

Отвічательность членів за зобовязання Товариства єсть в той спосіб обмежена, що члени отвічають своими уділами і еше дальшою квотою аже до висоты трех уділів зложених, взглядно декларованих.

Всі оголошеня і документи Товариство зобовязующія підписує Дирекція через вписане или виписане фірми Товариства і уміщене підписів двох членів Дирекції.

Ц. к. Суд окружний, відділ V.
Самбір, дня 6 марта 1899.

G. Zl. Firm. 150/99 (2294)

Beim k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol ist in das Register für die Ge-

nossenschaftsfirmen die Firma: „Handels-Verein registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Jagielnica“ polnisch: „Towarzystwo handlowe stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Jagielnicy“ mit dem eingetragen, dass

1. Diese Genossenschaft welche ihren Sitz in Jagielnica hat auf Grund der Statuten dtto Jagielnica 18 Jänner 1899 gebildet wurde.

2. Die Dauer der Genossenschaft wird auf keine bestimmte Zeit beschränkt.

3. Gegenstand der Unternehmung ist der Betrieb eines Kreditgeschäftes behufs Herbeischaffung der den Mitgliedern im Handel, Gewerbe und in der Wirtschaft nöthigen Geldmitteln auf gemeinschaftlichen Credit nach dem Principe der Selbsthilfe und Gegenseitigkeit.

4. Die Mitglieder des Vorstandes sind: Majer Seiden, Kaufmann in Czortków als Direktor und Gedalie Dawid Seiden Kaufmann in Jagielnica als Cassier.

5. Jedes Mitglied haftet mit dem dreifachen Betrage der von ihm gezeichneten Anthelle diese Anthelle mit eingerechnet.

6. Ein Anthell beträgt minimum 10 fl. ö. W. und maximum 100 fl. ö. W.

7. Zur Verpflichtung der Genossenschaft die Unterschrift des Vorstandes durch einen seiner Mitglieder erforderlich ist u. dass

8. Alle Bekanntmachungen der Genossenschaft durch öffentlichen Anschlag in der Stadt Jagielnica erfolgen.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abth. IV.
Tarnopol, am 18 Februar 1899.

L. cz. Firm. 22/99 (2292)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla firm pojedynczych wpisał firmę: „Moses Walzman w Ustrzykach dolnych.“

Sanok, 12 marca 1899.

L. cz. firm. 427/98 (2261)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako sąd handlowy ogłasza, że firma, „Józef Pineles handel skórmi w Borysławiu“ z powodu zaniechania przedsiębiorstwa z rejestru handlowego dla firm pojedynczych wykreślona została.

Sambor, dnia 4 lipca 1898.

L. cz. firm. 133/99 (2280)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 25 lutego 1899 firm. 79 wpisano dnia 6 marca 1899 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmę „Chanina Pundyk“ dla przedsiębiorstwa cegielni w Folwarkach, której dzierżycielką jest Chanina Pundyk w Złoczowie zamieszkała.

Złoczów, 13 marca 1899.

L. cz. 175 ks. gr. 1 i 2 Mielnica (2284)

Chanie Kobert z Mielnicy, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Mielnicy o wpis prawa własności połowy ciała hlw. 175 ks. gr. Mielnica, mają być doręczone uchwały z dnia 16 maja i 31 lipca 1898 l. cz. 175 ks. gr. Mielnica 1 i 2, którym wpisy prawa własności powołanej połowy ciała hip. na rzecz Chany Kobert, a następnie na rzecz Chanci Rachel Rosenkranz dozwolone zostały.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Chana Kobert przebywa, ustanawia się jej w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie pana Reintera c. k. notaryusza w Mielnicy.

Tenże kurator zastępywać będzie Chanę Kobert w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 10 lutego 1899.

L. cz. E. 140/98 1 (2285)

Korduli z Golonków 10. Wiechowiczowej, 20 Pleziowej w Ostrowie w egzekucyjnej sprawie Chaima Schwebła w Ropczycach toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Ropczycach przez niej o 21 zł. 50 ct., ma być doręczona uchwała z dnia 15 marca 1898 l. cz. E. 140/98 1, którą dozwolono prenotacyi prawa zastawu na karce ciężarów realności whl. 156 ks. gr. gm. Ostrów objętej, dłużniczką własnej.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Kordula z Golonków 10. Wiechowiczowa, 20. Pleziowa przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie adw. dr. Affego w Ropczycach.

Tenże kurator zastępywać będzie Kordulę z Golonków 10. Wiechowiczową 20. Pleziową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 20 grudnia 1898.

L. cz. Zw. 299/99 (3) (2337)
Tadeuszowi Jaworskiemu ostatnimi czasy zamieszkałemu w Kowalew w sprawie Jola Dintenfassu toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Tarnowie przeciw Tadeuszowi Jaworskiemu ma być doręczony nakaz zapłaty z dnia 6 lutego 1899 l. cz. Ow. 299/99 (1).

Ponieważ niewiadomo, gdzie Tadeusz Jaworski przebywa, ustanawia się mu w celu jego strzeżenia praw, kuratora w osobie P. adw. dr. Apfelbauma w Tarnowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Tadeusza Jaworskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 3 marca 1899.

L. cz. Firm. 1248 stow. II. 43 (2355)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że dnia 27 grudnia 1898 uwidocznił w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Stowarzyszenie bankowe dla handlu i przemysłu w Gródku” że na walnem zgromadzeniu w dniu 27 kwietnia 1898 odbytem niektóre w zgłoszeniu w dniu 4 maja 1898 l. 138 wyszczególnione postanowienia statutów stowarzyszenia a mianowicie §. 18, §. 21, §. 34 i §. 49 lit. a uległy zmianie w sposób w przechowanym w sądzie doniesieniu z 4 maja 1898 firm 648 uwidocznił tudzież, że na tymże zgromadzeniu Herman Wahl kontrolorem, zaś Berl. Schneid zastępcą kontrolora obaj przemysłowcy w Gródku na przeciąg lat 3 wybrani zostali.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy.
Oddział IV.

Lwów, dnia 9 stycznia 1899.

L. cz. firm. 78/11 (2279)

Samborski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w rejestrze firm spółkowych uwidocznił ustanowienie ze strony firmy W. Wolski i K. Odrzywołski, przedsiębiorstwa wiertniczego w Schodnicy prokuranta w osobie dr. Karola Jiryczka Maciejewskiego.

Sambr, dnia 6 marca 1899.

L. cz. firm. 34 stow. II 42 (2293)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy

firmie „Vorschuss-verein in Baligród Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ polnisch „Towarzystwo zaliczkowe w Baligródzie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ wpisał, że na walnem nadzwyczajnem zgromadzeniu członków tegoż Towarzystwa odbytem dnia 23 stycznia 1899 uchwalono zmianę §§. 9, 12, 26, 27 i 71 statutów, członka Dyrekcji Jakóba Rabina od urzędu dyrektora kontrolora usunęto, i w miejsce jego wybrano Leiby Birndorfa, dzierżawcę propinacji w Rabem dyrektorem kontrolorem Sanok. 24 lutego 1899

L. cz. Ow. III. 601/99 (2) (2327)

Przeciw Stanisławowi Klobassa Zrenkiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu kraj. jako handl. we Lwowie przez M. H. Reicha pozew o 450 zł. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Stanisława Klobassa Zrenkiego, ustanawia się p. adw. dr. Weissa we Lwowie kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział III.

Lwów, dnia 24 marca 1899.

Doniesienia prywatne.

KONKURS.

Celem obsadzenia opróżnionej posady rabina w Strzeliskach nowych, rozpisuje Przełożństwo zboru izraelskiego konkurs.

Duchowymi mają być po myśli §. 10 ust. z 21 marca 1890 Dz. pp. Nr. 57 tylko obywatele austriacy, których sprawowanie się pod względem moralnym i obywatelskim wolne jest od zarzutów.

Do otrzymania urzędu rabina potrzeba jest, oprócz przymiotów z §. 10 powyższej ustawy, świadectwo kwalifikacji fachowej, a nadto po myśli §. 11 zacytowanej ustawy dowód ogólnego wykształcenia.

Do powyższej posady przywiązana jest płaca w kwocie 400 zł. rocznie.

Podania mają być wniesione na ręce Przełożństwa zboru izraelskiego w nieprzekraczalnym terminie do 20 kwietnia 1899.

Przełożństwo zboru izraelskiego
Strzeliskach nowych, dnia 5 kwietnia 1899.

OBWIESZCZENIE

Dnia 1 maja 1899 o godzinie 3 po południu odbędzie się
II. Zwyczajne Walne Zgromadzenie
członków Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Turce stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w lokalu tegoż stowarzyszenia w Turce w rynku.

Porządek dzienny:

1. Zmiana statutu.
2. Dodatkowy wybór jeszcze dwóch członków zarządu.
3. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków z roku 1898.
4. Potwierdzenie bilansu za rok 1898 i udzielenie zarządowi absolutorium na wniosek Rady nadzorczej.
5. Wniosek Rady nadzorczej w celu rozdziału zysku za rok 1898.
6. Wylosowanie i wybór uzupełniający czterech członków Rady nadzorczej, tudzież wybór Prezydium tejże.
7. Ewentualne wnioski członków.

Turka, dnia 7 kwietnia 1899.

Jakób Lieber, prezes Rady nadzorczej.

Zawiadomienie dla c. k. Urzędników. Ulgi w spłatach wedle umowy bez podwyższenia cen

udzielamy wszystkim c. k. urzędnikom państwowym i prywatnym, księżom, adwokatom, lekarzom, właścicielom, jako też wszystkim na dobrem stanowisku będącym osobom w razie potrzeby zakupu towarów linijnych i płóciennych, jako to: szynów, gradów, bielizny na pościel i stołowej, prześcieradeł, gotowej bielizny, męskiej, damskiej i dziecięcej tudzież dywanów ściennych nad i przed łóżka, salonowych, do jadalni i innych pokoi, do cerkwi i przed ołtarze, dalej chodników, koców, kołder watowanych, der na konie, cerat, linołum, kap na stoły i łóżka, makatów, gobelinów i wiele innych potrzebnych artykułów.

Przy zakupie całych wypraw ślubnych udzielamy również ulg w spłatach.

Pismem lub ustnie należy się zgłosić do Magazynu „AU LOUVRE“, we Lwowie, ul. Sykstyńska 6. (Pasaż Hausmana).

Na żądanie wysyłamy na prowincję cenniki gratis i franko.

835

K. k. Staatsbahndirection Lemberg.

Zl. 22.312/1.

Konkurs.

Zur Besetzung der Bahnarztesstelle für den bahnärztlichen Bezirk Grodek, umfassend die Strecke der Bahnlinie Krakau-Podwoleczyska von Km. 308.8 bis 39.6629 mit den Wächterhäusern Nr. 234—255 (inclusive) und den Stationen und Haltestellen Grodek, Mszana, Kamienobrod und Zimnawoda (Rudno) wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit dieser Stelle ist ein jährliches Honorar von 500 Gulden verbunden, welches bei allfälliger Aenderung der bisherigen Agenden in dem bezüglichlichen Bezirke entsprechend erhöht oder gemindert werden kann.

Die gehörig gestempelten Competenzgesuche sind bis zum 30 April im Einreichungsprotokolle der k. k. Staatsbahn-Direction Lemberg zu überreichen und hierin auszuweisen:

- 1) die österreichische Staatsbürgerschaft,
- 2) Berechtigung zur Ausübung der ärztlichen Praxis unter Anschluss des Doctor Diplomes,
- 3) Kenntnis der deutschen und der Landessprachen,
- 4) ärztliche Praxis,
- 5) normal s Farbenunterscheidungsvermögen und
- 6) das Alter unter Anschluss des Tauf beziehungsweise Geburtsscheines.

Lemberg, am 6 April 1899.

C. k. Dyrekcya kolei państw. we Lwowie.

(2621 1—2)

Konkurs.

Na posadę lekarza kolejowego dla lekarskiego okręgu kolejowego Gródek, obejmującego przestrzeń na linii Kraków-Podwoleczyska od Km. 308.8 do 39.6629 z budkami strażniczymi Nr. 234—255 i stacyami (przystankami) Gródek, Mszana, Kamienobrod i Zimnawoda (Rudno) rozpisuje się niniejszem konkurs.

Z posadą tą połączona jest dotychczas płaca roczna w kwocie 500 zł., która przy ewentualnej zmianie agend lekarskich w tym okręgu stosownie podwyższoną lub zmniejszoną być może.

Podania ostemplowane należy wnieść najpóźniej do 30 kwietnia b. r. do protokołu podawczego c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie i wykazać:

- 1) prawo obywatelstwa austriackiego,
- 2) dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,
- 3) znajomość języka niemieckiego i języków krajowych,
- 4) praktykę w zawodzie lekarskim,
- 5) normalną zdolność rozpoznawania barw i
- 6) wiek, przy dołączeniu metryki

Lwów, dnia 6 kwietnia 1899.

Zaproszenie do przedpłaty. „PRACA“ Tygodnik ilustrowany dla wszystkich stanów

z obszernym dodatkiem poświęconym sprawom handlu, przemysłu i rolnictwa, w swoim rodzaju jedyne i najtańsze czasopismo, wychodzi w Poznaniu co niedzielę w obszernym zeszycie 24 do 30 stronie druku przy współpracownictwie doborowych sił.

„Praca“ zawiera liczne ilustracje, bardzo zajmujące nowelki i nader piękne powieści, oryginalne wiersze życiorysy wybitnych osób wspomnienia historyczne i pośmiertne, opisy ludów i krajów, korespondencye ze świata, a w szczególności z wszystkich dzielnic Polski i z wyehodztwa; w końcu podaje „Praca“ wesołe pogawędki, dodatek humorystyczny, sprawozdania teatralne, kroniki, ilustrowany dział kobiecy, rozmaitości i t. d. i t. d.

Dążenia redakcyi „Pracy“ zwrócone są przedewszystkiem ku pobudzeniu społeczeństwa do spotęgowania, rozwoju i rozkwitu handlu i przemysłu naszego obok rolnictwa.

„Praca“ ogarnia równocześnie wszystkie sprawy polityczno-społeczne, oddziałujące bezpośrednio na kierunki zawodowe; podaje praktyczne wiadomości handlowe, w ich liczbie wyczerpujące sprawozdania handlowe, ceny zbóż i produktów z rynków międzynarodowych; dalej informuje „Praca“ każdego kupca, przemysłowca i rolnika o rozwoju wszelkich instytucyj, stowarzyszeń i spółek, o rozporządzeniach władz i najnowszych wyrokach sądowych, o wszelkich transakcyach sprzedaży i kupna, zmianach firm, konkursach, subhastach, submisjach, najnowszym wynalazkach, wre-zem obszerny dział inseratowy, a zwłaszcza wakansów i szukających miejsce.

Prosimy o łaskawe, gorliwe popieranie „Pracy“, tem więcej, że to jedyny tygodnik ilustrowany w całej Wielkopolsce.

„Praca“ zapisana jest na poczeie: Zeitung-Preisliste Abtheilung II. t. 86.

Prenumerata wynosi na wszystkich pocztach państwa niemieckiego

tylko 1 markę kwartalnie.

W Austrii 1 zł., a w Ameryce pół dol.

Każdy, kto tylko zażąda, otrzyma bezpłatnie i franco kilka numerów „Pracy“ na okaz. Adres: „Praca“ Poznań (Posen-Preussen) ul. Rycerska 1. 38.

Pismo jak „Praca“ powinno się znajdować w każdym domu szczerze polskim.

Ogłoszenie.

XXVIII. Ogólne Zgromadzenie Akeyonaryuszów Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi

odbędzie się we Lwowie dnia 13 maja 1899 r. o godzinie 5 po południu w lokalnościach Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem (gmach sejmowy).

Porządek dzienny:

1. Zagajenie i powołanie sekretarza i 2 skrutatorów (§. 43 stat.).
2. Sprawozdanie Komitetu likwidacyjnego za r. 1898.
3. Sprawozdanie Komitetu rewizyjnego o bilansie za 1898 r. wraz z wnioskami:
  - a) udzielenie absolutorium Komitetowi likwidacyjnemu;
  - b) postanowienie co do użycia zysku z 1898 r.

W myśl §§. 33 i 34 stat. P. T. Akeyonaryusze, pragnący wziąć udział w tem Zgromadzeniu, winni swe akcy najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1899 r. złożyć w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem we Lwowie, gdzie otrzymają potrzebną legitymację do wzięcia udziału w powyższem Zgromadzeniu.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1899 r.

Komitet likwidacyjny.

Mydło smołowe i mydło smołowo-glicerynowe znakomite te mydła są powszechnie używane do usunięcia pryszczy, liszaji z twarzy i rąk. Cena kawałka 30 ct.

SASSÓW!

Sławne bibułki cygaretowe sassowskie przerabia na książeczki (do kręconych papierosów), oraz na tutki cygaretowe wyłącznie firma

S. Wierusz Niemojowski

we Lwowie.
Do nabycia we wszystkich trafikach.

Drobne ogłoszenia

Kancelarya adwokata dr. Aleksandra Rogalskiego znajduje się od 24 marca 1899 r. przy ul. Kościuszki 1. 16. 345

Dyetaryusz

z wyrobionem piśmem polskiem i niemieckiem, rutynowany manipulant sądowy przeważnie w oddziale karnym, w wyrabianiu wyroków karnych przy c. k. Sądach, a w prowadzeniu dziennika podawczego, ekspedytu i registry przy c. k. Starostwie jako registrant, mogący wykazać się chlubnymi świadectwami, poszukuje posady. Zgłoszenia pod lit. W. Z. poście restante Ropczyce. 369

SKŁAD

Płócien Korczyńskich
we Lwowie, Halicka 16
poleca wielki wybór gotowej bielizny damskiej, męskiej i dziecinnej.
Ceny fabryczne. 243

Miasteczko Gwoździec

pod Kołomyją potrzebuje rutynowanego pisarza, dokładnie obznajomionego z prowadzeniem rachunkowości gminnej. Płaca roczna około 760 Koron.

Dywany perskie i portyery

prawdziwe (starożytne) sprzedaje, kupuje i wypożycza, jakoteż przyjmuje do przechowania **Skład dywanów „AU LOUVRE“**
Lwów, ul. Sykstuska 1. 6.
Ulgi w spłatach wedle umowy.
Na żądanie wysyłamy nasze bogato ilustrowane cenniki darmo i oplatnie. 385

Już wyszła z druku 382

WRÓŻKA PRZYSZŁOŚCI

czyli sztuka układania kabały przyszłości, sławnej kabalarki francuskiej Lenormand. Temi kartami wróżyła cesarzowi Napoleonowi i wróży te spełniły się, 50 ct., z przesyłką 62 ct.

Pytania i odpowiedzi. Uznana przez wiele towarzystw za zabawną, 50 ct. z przesyłką 65 ct.

Mały czarnoksiężnik czyli sztuka odgadnięcia pomysłonej liczby i t. d., 15 ct., z przesyłką 20 ct.

Zamordowanie cesarzowej Elżbiety wydanie II. z ilustr. 20 ct., z przesyłką 25 ct.
Kto nadeszle do nakładcy M. Pordesa w Stanisławowie 1 zł. 55 ct. otrzyma franko rekom.

Do nabycia we wszystkich księgarniach w każdym mieście.

Do „Gazety Lwowskiej“ OGŁOSZENIA

przyjmuje wyłącznie
Ajencya dzienników i ogłoszeń
Pasaż Hausmana 9,
gdzie można nadawać także inseraty do wszystkich miejscowych, samiejscowych i zagranicznych dzienników.
po cenach najprzystępniejszych.

Pora wiosenna i letnia
1899.

Prawdziwe berneńskie materye

Odcinek 3-10 mtr. długi, na całkowite ubranie męskie wystarczający, kosztuje tylko

Odcinek na czarne ubranie salonowe 10 zł. Materye na zarzutki, paklaki, (lodey) dla turystów, wyborne chesanki, kamgarny i t. d., wysyła po cenach fabrycznych znany ze swej rzetelności i sumienności fabryczny skład sukna

Siegel-Imhof w Bernie (Morawa).

Próbki darmo i oplatnie. — Dostawa ściśle podług próbki poręczona. Korzyści dla prywatnych odbiorców z zamawiania materiy wprost u powyższej firmy na miejscu fabrycznem są znaczne.

Rok założenia 1855.

Tadeusz Miłaszewski

zegarmistrz

Lwów, ul. Akademicka 3

poleca swój 247

skład zegarków

kieszonkowych,

stołowych, ścien-

nych i podróżnych.

Każda sprzedaż i naprawa pod gwarancją.

Adolf Kampel

Lwów, ul. Podlewskiego 5.

zastępstwo austr. Towarzystwa akc. fabr.

Portland-cementu w Szczakowej,

Towarz. akc. fabr. wapna hydraul. dla

fasad w Kaltenleutgeben.

Utrzymuje na składzie: Portland-cement, wapno hydraul., wapno skaliste, papę dach., płyty izol., carbolineum, rury sztajngutowe, posadzki sztajngutowe, cementowe, deszczukowe i ksyolitowe, piece kaflowe, cegły ogniotrwałe, dachówkę, łupkę i trzeinę sufitową, oraz wszelkie materiały budowlane, ręcząc za ich dobroć.

Telefon nr. 460.

Ważne dla P. T. Urzędników i dobrze sytuowanych osób prywatnych.

Ulgi w spłatach wedle umowy, bez podwyższenia cen.

Oddział dla bielizny męskiej.

Koszule męskie po zł. 1.—, 1.50, 2.— do 3.

Koszule nočne po zł. 1.50, 2.— do 2.50.

Kolnierze w najmodniejszych fasonach tuzin zł. 2.40.

Manszety Kalesony po zł. 1.—, 1.25, 1.50 do 1.80. " " 4.20.

Chustki do nosa tuzin po zł. 1.50, 2.—, 3.— do 4.—.

Oddział dla bielizny damskiej i na stół, tudzież towarów lnianych.

Koszule damskie, kaftanki i majtki po zł. 1.—, 1.50 do zł. 2.—.

Szyfony, metr po 20, 25, 30 i 35 ct.

Płótno na przescieradła, bez szwu, metr po 60, 70, 90 ct. i zł. 1.20.

Garnitury stołowe do kawy i herbaty z odpowiednimi serwetkami dla 6 i 12 osób po zł. 1.90, 2.50, 3.— i wyżej.

Ręczniki po 30, 50, 80, ct. do zł. 1.—.

Osobny oddział dla dywanów, portyer, firanek, kap na stoły i łóżka, kółder, koców, ehodników, der na koni, cerat, linoleum

Przy zakupie całych wypraw ślubnych udzielamy również ulg w spłatach.

Pisemnie lub ustnie należy się zgłosić do magazynu AU LOUVRE we Lwowie, ul. Sykstuska 1. 6 (pasaż Hausmana).

Na żądanie wysyłamy na prowincję cenniki gratis i franko.

Jan Ihnatowicz

Lwów: sklepy własne ul. Kopernika 1. 3 i ul. Halicka 1. 11,

Kraków: Sukiennice 1. 20, Czerniowce: Rynek 1. 2.

1167

Przemyśl: ul. Franciszkańska 1. 24.

BALLABANOWKA

czysta, żytnia, stara wódka, bez cukru, bez anyżu, poleca handel **KAROLA BALLABANA** we Lwowie.

5-kl. skrzyneczka pocztowa, 2 butelek litrowych. 998

Powróciłam z Wiednia,

gdzie dla zwiedzenia modeli wiosennych i letnich bawiłam, oraz zaopatrzyłam się w modne materye, koronki, hafty. — Ośmielam się przeto polecić łaskawym względem JWielm. Pań mój Magazyn sukien damskich przy placu Halickim 1. 14, I. p.

Z głębokim poważaniem

Józefa Dąbrowska.

Najnowsze francuskie

Parasolki

poleca

Magazyn specjalnych

nowości

galanteryjnych.

Laski,

Artykuły do podróży.

Artykuły do polowania,

Wyroby skórzane i z brązu,

Paski.

384

Nowości w parasolkach,

kapeluszach, bluzach, rekawiczkach,

welonach, koronkach i wstążkach

po zadziwiająco niskich cenach.

„Maison de Nouveautés“ Madryt

Berta Fiedler,

Lwów, plac Kapitulny 1. 3.

Drzewa owocowe

karłowe i wysokopienne krzewy owocowe szlachetne, ziemniaki nasienne, nowe owsa i jęczmiona, kwiaty wazonowe w paczkach i kwitnące: Azalie i Kamelie 70—120 ct. i Clucerie. Primulki i Cyklamki 15—30 ct. i Cebule, Begonii, Glozinii, Georginie pojedyncze, liliputy i kaktusowe 10—25 ct. na później róże, rośliny dywanowe kwiatów letnich i t. p. ofiaruje Ogród w Lubiczy królewskiej poczta i stacya kolej. w miejscu.

Proszę zażądać cenników! 319

Mężczyźni

Sławny wynalazek, jedyna patentowana przez ustawę ochrona przeciw słabości męskiej. Prospekt przysyła za nadesłaniem 30 ct. w markach, AUGENFELD, inżynier przyw. Wiedeń IX, Türken-Strasse 4. 143

Także i na raty bez podwyższenia

cen dywanów, portyerów, chodników, kółdry

watowane, kapy na stoły i łóżka, koce,

dery na konie, jakoteż wszelkie artykuły

potrzebne do urządzenia domowego

w składzie dywanów 835

„TEPPICHHAUS AU LOUVRE“

Lwów, ul. Sykstuska 6 (Pasaż Hausmana)

Na prowincję wysyła się cenniki gratis i franko.

Najlepsza maszyna do pisania

premiowana na wszystkich wystawach najwyższymi nagrodami.

Dotychczas w użytku 40000 sztuk.

W Galicyi posiadają maszyny te między innymi:

C. k. Prezydium Namiestnictwa, Lwów.

C. k. Wyższy Sąd krajowy, Kraków.

Towarzystwo kredytowe ziemskie, Lwów.

Towarzystwo akc. dla przemysłu naftowego we Lwowie.

C. k. Starostwo w Wieliczce.

Towarzystwo dla handlu i przemysłu Gorlice.

Browar J. Götza w Okocimie

i wiele innych.

C. k. Urzędowi, Towarzystwom, Bankom, Zarządom dóbr i większym

firmom wysyła się maszynę na 7 dni dla próby.

Zgłoszenia z Galicyi i Bukowiny nadsyłać pod adresem

Ajencya dzienników, Lwów,

Pasaż Hausmana 9.